

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΚΑΡΟΛΟΥ

Έκ τών διαπρεπεστέρων νομομαθών τής Ελλάδος, πανελληνίου φήμης και έκτάκτου μορφώσεως, διετέλεσε νομικός Σύμβουλος του Βασιλικού Οίκου και σύμβουλος πλείστων μεγάλων Έταιρειών κοινής ωφέλειας και συγκοινωνιών. Ως Σύμβουλος και Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου τών Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας τών έτων 1919 - 1936 προσέφερε διά τής δραστηριότητός του και του κύρους του πολλές και έξαιρέτους υπηρεσίας, προαγαγών τούς Θεσσαλικούς Σιδηροδρόμους και έξυπηρετήσας όλόκληρον τήν Θεσσαλίαν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

Άρτιας έγκυκλοπαιδικής και επιστημονικής μορφώσεως. Διετέλεσε Γενικός Γραμματεύς τών Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας από του έτους 1898 - 1927, συνδεθείς με τήν Θεσσαλίαν, λόγω τών έξαιρετικών του υπηρεσιών ως προσέφερον εις αυτήν. Απέθανε τα τελευταία έτη τής παρελθούσης δεκαετηρίδος, αφήσας έγκριτα τέκνα, ών ο Ραφαήλ Ραφαήλ, τυγχάνει Πρεσβευτής τής Ελλάδος εν τή Πρωτεύουσά τής Τουρκίας Άγκυρα, παρέχων πλείστας υπηρεσίας εις τε τό Κράτος και εις τούς εκεί έγκατεστημένους Έλληνας όηκόους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΥΤΑΕΙΑΣ

Νομομαθής, οικονομολόγος και πολιτικός, γεννηθείς εν Δαδίω τώ 1845. Μετά τό πέρας τών έγκυκλίων αυτού σπουδών εν τή Ριζαρείω Σχολή, ενεγράφη εις τήν Θεολογικήν Σχολήν του Πανεπιστημίου, μετέθη δέ ειτα εις Γερμανίαν, ένθα ήσχολήθη περι τό άστικόν και ίδια τό έκκλησιαστικόν δίκαιον, άναγορευθείς διδάκτωρ του Πανεπιστημίου τής Άιδελλέργης. Τώ

1880 εξέλεγει παμψηφεί καθηγητής του έκκλησιαστικού και βραδύτερον του νεωτέρου άστικού δικαίου εν τώ Πανεπιστημίω. Διετέλεσε νομικός σύμβουλος και ειτα ύποδιοικητής και Διοικητής τής Έθνικής Τραπέζης. Διετέλεσε σύμβουλος και Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου τών Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας, Έδημοσίευσε πλείστας οικονομολογικάς μελέτας.

ΣΤΑΥΡΟΣ Ι. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Έκ Καλαμών. Μετά τας έγκυκλίους του σπουδάζ έσπούδασεν εις τό έν Άθήναις Πανεπιστήμιον τήν Νομικήν Έπιστήμην και ειτα έτελειοποιήθη εν Εύρώπη εις τας Πολιτικές Έπιστήμας. Διδάκτωρ τών Πολιτικών Έπιστημών, δικηγόρος, οικονομολόγος, συγγραφέυς. Διετέλεσε Γενικός Εισηγητής του Προϋπολογισμού του Κράτους και Υπουργός τής Έθνικής Οικονομίας. Ως Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου τών Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας παρέχει τήν συμβολήν του εις τήν έκπολιτιστικήν πρόοδον τής Θεσσαλίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΑΝΑΣΤ. Σ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Έσπούδασε μετά τας έγκυκλίους του σπουδάζ εν τώ Έθνικώ Μετσοβίω Πολυτεχνείω και ειτα εν Εύρώπη τήν Μηχανολογίαν και είναι διπλωματούχος μηχανικός. Υποδιευθυντής τών Έλληνικών Ηλεκτρικών Σιδηροδρόμων Α. Π., Σύμβουλος του Έλληνικού Πυριτιδοποιείου και Διευθώνων Σύμβουλος τής Διάρυγος Κορίνθου. Διετέλεσεν επί δεκαετίαν Σύμβουλος και Αντιπρόεδρος τών Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας, προσενεγκών έξαιρετικές υπηρεσίας διά τήν τεχνικήν όργάνωσιν τών Σιδηροδρόμων τής Θεσσαλίας.

ΑΛΕΞ. Ν. ΒΛΑΓΚΑΚΗΣ

Διευθυντής των Έλληνικών Ηλεκτρικών Σιδηροδρόμων, Πρόεδρος της Εταιρείας Διόρυγος Κορίνθου, Σύμβουλος των Σιδηροδρόμων του Κράτους και άλλων πολλών Εταιρειών μεγίστης σιδηροδρομικής και συγκοινωνιακής πείρας, άποκαλούμενος «ό πάππος των Σιδηροδρομικών». Υπηρέτησε και ως Στρατιωτικός Διευθυντής των Σιδηροδρόμων εν Μικρά Ασία, κατά τας επιχειρήσεις. Διετέλεσεν επί πολλά έτη Σύμβουλος των Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας και Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου αυτών (1918-1921).

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ 1881 - 1938

ΑΠΟΣΤ. ΚΑΚΙΣΟΠΟΥΛΟΣ

Έσπούδασεν εις τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον πολιτικὸς μηχανικός. Διετέλεσεν ἀρχιμηχανικός τοῦ Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς καὶ Στρατιωτικὸς Διευθυντὴς τῶν Σιδηροδρόμων Μικρᾶς Ἀσίας κατὰ τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1917 ἕως 1929 διετέλεσε Διευθυντὴς τῶν Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας, ἐξυπηρετήσας πολλαπλῶς τὴν Θεσσαλίαν. Ὑπῆρξεν εἰς ἐκ τῶν καλλιτέρων σιδηροδρομικῶν τῆς Χώρας, ἀνωτέρας μορφώσεως καὶ ἐξαιρέτου ἤθους. Ἀπέθανε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Έγεννήθη τὸ ἔτος 1813. Μετὰ τὰς σπουδὰς τοῦ ἠκολούθησε τὸν τραπεζιτικὸν κλάδον καὶ προσελήφθη τὸν Μάιον τοῦ ἔτους 1845 μετὸν βαθμὸν τοῦ εἰσηγητοῦ εἰς τὴν ὀπηρεσίαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἀνῆλθεν ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς ὀπηρεσιακῆς ἱεραρχίας λίαν ἐπιτυχῶς. Τὴν 1 Μαρτίου τοῦ ἔτους 1847 ἐξελέγη ὑπὸ τῶν Μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μέλος τῆς διευθυνοῦσης ἐπιτροπῆς καὶ τὴν 11 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1861 ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων Ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Διετέλεσε μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας καὶ Πρόεδρος αὐτοῦ, παρασχὼν πλείστα ὀπηρεσίας εἰς τὴν Θεσσαλίαν. Ἀπέθανε τὸ ἔτος 1889.

κῆς Τραπεζῆς μέλος τῆς διευθυνοῦσης ἐπιτροπῆς καὶ τὴν 11 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1861 ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων Ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Διετέλεσε μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας καὶ Πρόεδρος αὐτοῦ, παρασχὼν πλείστα ὀπηρεσίας εἰς τὴν Θεσσαλίαν. Ἀπέθανε τὸ ἔτος 1889.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

Έκ Πατρῶν. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ εἰς τὸ Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ ἠκολούθησε τὸν τραπεζιτικὸν κλάδον. Προσληφθεὶς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἀνῆλθεν ἀματωδῶς τοὺς βαθμοὺς τῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ, ὃν κατέχει σήμερον. Διετέλεσε Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλ. τῶν Σιδηρ. Θεσσαλίας ἐξυπηρετήσας πολλαπλῶς τὰ θεσσαλικά συμφέροντα. Ἦδη τυγχάνει ἐκ τῶν Συμβούλων τῶν Σιδηρ. Θεσσαλίας παρέχων διὰ τῆς συμβολῆς τοῦ μεγάλης ἐκδουλεύσεις.

ΚΩΝΣΤ. Δ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Έκ Θεσσαλονίκης. Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς καὶ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, σπουδᾶσας εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον. Οἰκονομολόγος καὶ συγγραφεὺς πλείστων ἀξιολόγων οἰκονομολογικῶν μελετῶν, πρῶην Διευθυντὴς καὶ Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ἦδη τυγχάνει Γενικός Γραμματεὺς τῶν Σιδηροδρόμων, Θεσσαλίας, παρέχων διὰ τῆς μεγάλῃς τοῦ μορφώσεως καὶ πείρας τοῦ ἀνεκτιμήτους ὀπηρεσίας εἰς τὴν Θεσσαλίαν, πρὸς ἣν συνεδέθη λόγῳ τῆς ἰδιότητος τοῦ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΤΗΣ

Έγεννήθη εν Μεσολογγίω τῷ 1861, ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ εἶτα κατετάχθη ὡς ἐθελοντὴς εἰς τὸ Ἰππικὸν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ λοχίου τὸ ἔτος 1883. Τῷ 1884 εἰσήχθη εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ὑπαξιωματικῶν καὶ ἐξῆλθεν ἀνθυπὼρχος τῷ 1887. Ἐλάσθη μέρος εἰς τοὺς πολέμους ἀπὸ τοῦ 1897 μέχρι τοῦ 1922. Ἡ στρατιωτικὴ του δράσις ὑπῆρξε κατὰ πολὺ συντελεστικὴ διὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῶν Ἑθνικῶν ὀνείρων τῆς φυλῆς. Ἀπὸ 40ετίας διαμένει εἰς Λάρισα καὶ θεωρεῖται ἤδη ὡς γνήσιος Θεσσαλός.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ

Ἐκ τῶν διακεκριμένων ἀξιωματικῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἀδελφὸς τοῦ τῶος ὑπουργοῦ Κωνσταντίνου Σταμούλη. Ἀνῆλθεν ὄλιους τοὺς βαθμοὺς τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑποστρατήγου, μὲ τὸν ὁποῖον καὶ ἀπεστρατεύθη. Διεκρίνετο διὰ τὸ μειλίχιον τοῦ χαρακτήρος του, τὴν μεγάλην του σύνεσιν καὶ τὸ ἀπαράμιλλον θάρρος του. Ἐλάσθη μέρος εἰς ὄλους τοὺς πολέμους καὶ ἔτυχε πλείστων παρασῆμων διὰ τὰς ἐξαιρετικὰς του ὑπηρεσίας ἃς προσέφερε πρὸς τὴν πατρίδα του. Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΣΧΟΜΑΧΟΣ

Ἀξιωματικὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐκ τῶν ἀρίστων. Ὡς λοχαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ ἔλασθη μέρος εἰς τὴν Θεσσαλικὴν ἐπανάστασιν τοῦ ἔτους 1878 καὶ ἴδια εἰς τὰς περὶ τὰ Ἄγραφα καὶ τὸν Ἄλμυρον ἐπαναστατικὰς ἐπιχειρήσεις. Διὰ τῆς δραστηριότητός του καὶ τῆς αὐταπαρνήσεώς του κατῴρθωσε νὰ διοργανώσῃ τὴν μεθόριον γραμμὴν διατρέχων πρὸς

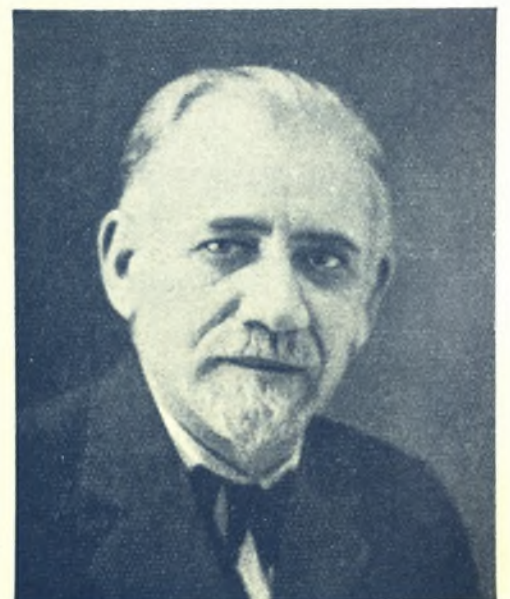
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΑΝ. ΣΕΡΜΠΕΤΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Καρδίτῃ τῷ 1887. Τῷ 1908 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Ἱατρικῆς. Κληθεὶς εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν ἐπιστράτευσιν τοῦ 1912 ὡς ἐφεδρὸς ἀνθυπίατρος, μετέσχε τῶν πολέμων 1912-1913. Τῷ 1931 κατετάχθη ἐν τῷ στρατεύματι ὡς μόνιμος ἀνθυπίατρος. Μετέσχε ἀπασῶν τῶν ἐκστρατειῶν καὶ πολέμων προαγόμενος κατ' ἐκλογὴν εἰς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς. Τῷ 1937 προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑποστρατήγου τοῦ Ὑγειονομικοῦ ἀναλαθῶν τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ὑγείων. Ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ.

ΘΕΣΣΑΛΟΙ ΕΠΙΛΕΚΤΟΙ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΖΗΛΟΣ

Ἐκ Ραφάνης τοῦ Ὀλύμπου. Ἐσπούδασε τὴν νομικὴν ἐπιστήμην εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον καὶ ἔτυχε πτυχίου δικηγόρου. Εἶτα ἠκολούθησε τὸν δικαστικὸν κλάδον καὶ ἀλματώδως ἀνῆλθεν ὄλιους τοὺς βαθμοὺς τῆς δικαστικῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν, ὃν κατέχει σήμερον. Διακρίνεται διὰ τὴν μεγάλην του μόρφωσιν, τὴν ἀκριβοδικίαν κρίσιν του καὶ τὴν μεγάλην του μετριοφροσύνην. Τυχάνει ἐκ τῶν ἐπιλέκτων μελῶν τῆς Ἐταιρείας, παρακολουθῶν τὸ ἔργον τῆς μετὰ μεγάλης προσοχῆς.

σύνταξιν τῶν ἐπαναστατικῶν σωμάτων. Χαρακτήρ εὐγενής, δραστήριος καὶ τίμιος πατριώτης προσέφερε σπουδαίας ὑπηρεσίας κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ ἔτους 1878. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Θεσσαλίας οἱ Λαρισαῖοι, φέρον εὐγνωμοσύνης ἀποτίοντες πρὸς τὸν ἀγνὸν καὶ ἰδεολογὸν ἀξιωματικόν, ἐξέλεξαν τοῦτον βουλευτὴν τῆς Ἐπαρχίας Λαρίσης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Έκ Τυρνάβου, έξελεθών τής Σχολής τών ύπαξιωματικών άνθυπολοχαγός τώ 1889. Έλαθε μέρος εις έλους τούς πολέμους από τού 1897 μέχρι 1921 και έπολέμησεν εις 50 μάχας, τραυματισθείς διά πλείστων τραυμάτων έξ ών τά 6 καίρια και φέρει δύο άναπηρίας σωματικές έκ τούτων. Τώ 1921 ως άρχηγός Πεζικού κατέλαθε τό φρούριον Καλέ - Γκρότο, έπιδείξας ήρωϊ-

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΒΛΑΧΑΒΑΣ

Έκ Τρικκάλων, άπόγονος τής Ιστορικής οίκογενείας τού Βλαχάθα. Ηκολούθησε τό στρατιωτικόν στάδιον και έξήλθεν άνθυπολοχαγός τού Πυροβολικού έκ τής Σχολής Εύελπίδων. Έλαθε μέρος εις έλους τούς άπελευθερωτικούς πολέμους από τού 1897 και διεκρίθη διά τό θάρρος του και την διορατικότητα. Έτυχε πλείστον παρασήμων λόγω τών έξαιρετικών του υπηρεσιών ως προσέφερε προς την πατρίδα του και διήλθεν έλους τούς βαθμούς τής στρατιωτ. Ιεραρχίας άποστρατευθείς με τόν βαθμόν τού Ύποστρατήγου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤΑΜΟΥΛΑΚΗΣ

Έγεννήθη εις Τρίκκαλα τής Θεσσαλίας. Μετά τας έγκυκλίους του σπουδάζ έν τή Ιδιαίτερα του πατρίδι κατετάχθη εις τόν στρατόν, προς έν έτρεφε μεγάλην αγάπην, και λόγω τών έξαιρετικών του προσόντων άνήλθε μέχρι τού βαθμού τού ύποστρατήγου, με τόν όποιον και άπεστρατεύθη. Έλαθε μέρος εις έλους τούς άπελευθερωτικούς άγώνας ούς διεξήγαγεν ή χώρα και έπαρashedμοφορήθη διά τε τό θάρρος του και την μεγάλην του σύνεσιν την όποιαν έπέδειξε. Παρ' όλου τού στρατιωτικού κόσμου χαίρει μεγίστης ύπολήψεως και αγάπης.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

ΑΠΟΣ. ΚΟΥΤΣΙΚΩΣΤΑΣ

Έγεννήθη έν Καρδίτση τής Θεσσαλίας τό έτος 1891. Έσπούδασεν εις τό Έθνικόν Μετσόβιον Πολυτεχνείον. Ύπηρέτησεν εις τό Βασιλικόν Ναυτικόν ως έθελοντής κατά τούς Βαλκανικούς Πολέμους 1912 - 1913. Ώς ύπότροφος τού Άεροφαιού κληροδοτήματος συνεπλήρωσε τας σπουδάς του εις την Άνωτάτην Σχολήν Ζυρίχης. Τό έτος 1922 διαώρισθη καθηγητής του έν Άθήναις Έθν. Μετσοβίου Πολυτεχνείου εις την Άνωτ. Σχολήν Μηχανο-Ήλεκτρολόγων. Τώ 1923 προσελήθη Διευθ. τού Καλυκοποιείου και Πυριτιδοποιείου.

ΧΑΡΑΛ. Ν. ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Έγεννήθη έν Τρικκάλαις τώ 1893. Έσπούδασε Νομικά έν Άθήναις. Τώ 1920 μετέθη εις Γερμανίαν, ένθα παρέμεινεν επί πενταετίαν σπουδάζας έν Άϊδελθέργη και Μονάχφ και έπέδθη ειδικώτερον εις την μελέτην του ούσιαστικού Ποινικού Δικαίου. Τώ 1927 εξελέγη ύφηγητής τού Πανεπιστημίου Άθηνών, τώ δέ 1932 Τακτικός Καθηγητής τού Ποινικού Δικαίου τού Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ανέπτυξε διά πληθούς μονογραφιών τό μεγαλύτερον μέρος τού Ποινικού Δικαίου. Άπέθανε τώ 1938 νεώτατος έν Θεσσαλονίκη.

μόν. Τώ 1912 ως λοχαγός άπεστάλη όπως διοργανώση τόν στρατόν τής Κρητικής Πολιτείας, όποτε και έξεστράτευσεν έκ τών πρώτων διά τόν πόλεμον 1912 - 13. Τώ 1920, λόγω τών έξαιρετικών του υπηρεσιών ως προσέφευεν έν Μακεδονία εξελέγη βουλευτής και πληρεξούσιος τού Νομού Θεσσαλονίκης. Ηδη διατελει ύποστράτηγος έν πολεμική διαθεσιμότητα.

ΚΩΣΤΑΣ ΖΗΜΕΡΗΣ

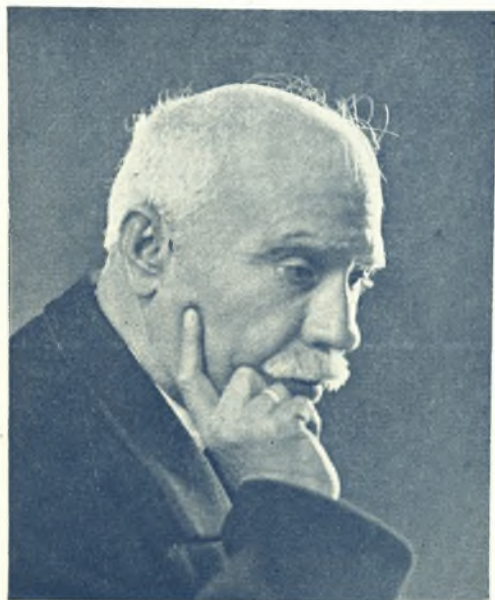
Ἐσπούδασε τὴν τέχνην τοῦ φωτογράφου καὶ ζωγράφου ἐν Ἀμερικῇ, ἔνθα πρὸ ἐτῶν εἶχε μεταναστεύσει. Ἐπιδίδεται εἰς συλλογὴν ἔλων τῶν ἀγνώστων φυσικῶν καλλῶν τοῦ Πηλίου, τὰς ὁποίας μὲ μοναδικὴν μαεστρίαν ζωντανεῖ εἰς τὸν φακὸν τοῦ. Οὕτως περιῆλθε τρὶς τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἐφωτογράφησεν ἄλλας τὰς φυσικὰς καλλῶνας καὶ ἀρχαῖα μνημεῖα τοῦ κοσμοῦν τὸν παρόντα τόμον.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

Ἐκ τῶν καλλίστων ζωγράφων, πτυχιούχος τοῦ Ἐθνικοῦ Μετασοβίου Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν καὶ ἐκ τῶν διευθυντῶν τῆς διαφημιστικῆς Ἑταιρείας «Ἄλμα». Καλλιτεχνικός συνεργάτης τῶν «Θεσσαλικῶν Χρονικῶν». Εἰς τοῦτον κυρίως ὀφείλεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐν τῷ παρόντι τόμῳ ἐγχρῶμων εἰκόνων, ὡς καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ ἐπιβλεψὶς τοῦ πανηγυρικοῦ Λευκώματος.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

← ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐξ Ἠπείρου καταγόμενος ἐγκατεστάθη εἰς Ἄλμυρον καὶ εἶτα εἰς Βόλον, ἔνθα διωρίσθη ἐπιμελητὴς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἀθνασασκείου Μουσείου Βόλου. Εἰργάσθη διὰ τὴν περισυλλογὴν καὶ μελέτην τῶν ἀρχαιολογικῶν κειμηλίων τῆς Θεσσαλίας, ἐδημοσίευσεν πλείστας διατριβάς καὶ μελέτας εἰς ἐπιστημονικά καὶ ἀρχαιολογικά περιοδικὰ καὶ συνεργάσθη ἀπὸ τοῦ πρώτου τόμου τῶν «Θεσσαλικῶν Χρονικῶν». Εἰς τοῦτον ὀφείλεται πλείστα ἀρχαιολογικὰ ἀνακαλύψεις, αἱ ὁποῖαι ἐπέσφραν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμόδιων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας διὰ τὰς εὐρύτερας ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας ἐν Θεσσαλίᾳ.

ΚΙΜΩΝ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ →

Ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων δημοσιογράφων. Σπουδᾶσας τὴν Νομικὴν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον, ἐπέδθη εἰς ἐκδοτικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἴδρυσε πρὸ 12ετίας τὸν μέγαν Ἐκδοτικὸν Οἶκον «Πυρσὸς Α. Ε.», ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε τὴν ἔκδοσιν τῆς Μεγάλης Ἐγκυκλοπαιδείας, ἔργου ἀπὸ πάσης ἀπόψεως πολυτίμου καὶ μοναδικοῦ διὰ τὰ γράμματα τὰ ἑλληνικά. Ὡς Διευθυντὴς τῆς Ἑταιρείας ταύτης ἀνέδειξεν αὐτὴν καὶ κατέστησε πρότυπον ἐκδοτικῆς ἐπιχειρήσεως, μοναδικῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἐνδιεφέρθη διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος τόμου καὶ παρέσχε κάθε εὐκολίαν εἰς τὴν Ἑταιρείαν πρὸς ἀποπεράτωσίν του.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΒΡΥΩΝΗΣ

Ἐξ Ἀθηνῶν. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους τοῦ σπουδᾶς εἰργάσθη ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὡς Διευθυντὴς τοῦ λογιστηρίου τῆς ἐφημερίδος «Progres». Εἶτα ἀκολούθησας τὸν διαφημιστικὸν κλάδον ἴδρυσε μετὰ τοῦ καλλιτέχνου ζωγράφου Ἐθαγγ. Σπυρίδωνος τὴν διαφημιστικὴν Ἑταιρείαν «Ἄλμα». Ἐνδιεφέρθη διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Πανηγυρικοῦ Λευκώματος καὶ ἐνίσχυσε ποικιλοτρόπ. τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρείας

ΠΑΝΟΣ Δ. ΠΑΠΠΑΣ

Ἐγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Κούμανι τοῦ Πύργου τῆς Ἠλείας τῷ 1900. Διετέλεσε ἰδιαιτέρως γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐπισημοσύνης ἀπὸ τοῦ 1918 - 20. Διευθύνει τὸ Ἐργοστάσιον τῆς Ἀνοήμου Ἑταιρείας Ἐκδόσεων καὶ Γραφικῶν Τεχνῶν «Πυρσὸς» ἀπὸ τοῦ 1930 ἐπιτυχῶς. Χάρης εἰς τὸ μέγαν του ἐνδιαφέρον καταρθώθη νὰ συντελεσθῇ ἀπροσκόπως ἡ ἔκδοσις τοῦ παρόντος Λευκώματος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΦΕΝΤΟΥΛΗΣ

Έκ Ζαγοράς του Πηλίου. Καθηγητής Φαρμακολογίας εν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ καὶ Ιατρός. Διετέλεσεν ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐθνοσυλεύσεως τοῦ 1863 καὶ Πρῶτανος τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὸ 1877. Συνέγραψε τὰ «Φιλολογικὰ Πάρεργα», «Στοιχεῖα Βιολογίας», «Φαρμακολογία» κ.ἄ. Εἰργάσθη διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Θεσσαλικῆς Ἐπανάστασεως τοῦ 1878 καὶ προσέφερε πλείστας ὀπηρεσίας.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ Δ. ΣΕΪΖΑΝΗΣ

Ἐκ Σμῶρνης, ἐκ τῶν διαπρεπετέρων δημοσιογράφων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἐνθουσιώδης πατριώτης, ἀμα τῆ ἐκρήξει τῆς Θεσσαλικῆς Ἐπανάστασεως τοῦ 1878 προσῆλθε καὶ ἐπολέμησεν εἰς πλείστας μάχας. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐπανάστασεως συνέγραψε τὸ περίσπουδαστον ἔργον «Ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1878». Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις πρὸ τριετίας περίπου.

ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ 1878

← ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΙΤΡΟΥΣ

Ἐκ Στενημάχου. Ἐσπούδασεν εἰς τὴν Ριζάρειον Σχολὴν. Τῷ 1874 προσελήφθη ὡς ἀρχιδιάκονος τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονικῆς Ἰωακείμ, ἐκείθεν δὲ προήχθη εἰς ἐπίσκοπον Κίτρους. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878 ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐπαναστατικῶν σωμάτων ἐκήρυξε τὴν ἐπανάστασιν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ὕψωσε τὴν σημαίαν ἐν Κολυνδρῷ, ἐκφώνησας πατριωτικώτατον λόγον. Ἐλαθε μέρος εἰς πλείστας μάχας καὶ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς Ἐπανάστασεως ἐν Μακεδονίᾳ κατήλθεν εἰς Ραμάνην ἐνώθεις μετὰ τῶν ἄλλων ἀρχηγῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπανάστασεως ἐγκαταστάθεις εἰς Πειραιᾶ ἀπέθανεν ἐκ φυματιώσεως.

ΣΤΥΡΟΣ ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ →

Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἐρμιόνην τῷ 1856. Ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν Ἰατρικὴν καὶ ἀμέσως διορίσθη διευθυντῆς τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου. Τὴν θέσιν αὐτὴν διετήρησεν ἀπὸ τοῦ 1881 μέχρι τοῦ 1899, ὅτε ἐξελέγη Δήμαρχος Ἀθηναίων, ἀφοῦ προηγουμένως δις εἶχεν ἐκλεγῆ ἡμ. σύμβουλος. Δήμαρχος ἐξελέγη ἔτι κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1903, τοῦ 1907 καὶ τοῦ 1929. Αἱ ὀπηρεσίαι του διὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν ὀπηρεσαν μεγάλα. Ἐπίσης μετέσχε τῶν ἐθνικῶν ἀγῶνων. Ὡς ἐθελοντῆς τοῦ ἀγῶνος τῆς Θεσσαλίας (1878) ἐτραυματίσθη. Εἶχε τιμηθῆ διὰ πλείστων παρασήμων. Ἀπέθανε τὸ ἔτος 1939.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ

Ἐνθουσιώδης φοιτητῆς προσελθὼν ὡς ἐθελοντῆς εἰς τὴν Θεσσαλικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878. Ἐλαθε μέρος εἰς πλείστας μάχας καὶ ὁ ἥρωισμὸς του καὶ τὸ μεγάλο του θάρρος τὸν κατέστησαν θρυλικόν. Ὁρμητικώτατος καὶ ὀμηρικώτατος κατῴρωνε νὰ ἐνθουσιάσῃ τοὺς συμπολεμιστὰς του, τοὺς ὁποίους ὠδήγει μετ' ἀπαραιμίλλου γενναϊότητος πρὸς τὴν νίκην καὶ τὴν δόξαν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΣΤΕΒΑΣ

Ἐκ τῶν ὀπλαρχηγῶν τῆς Θεσσαλικῆς Ἐπανάστασεως τῷ 1878. Ὅστις ἐπὶ κεφαλῆς σώματος ἀναρτῶν ἔλαθε μέρος εἰς πλείστας μάχας ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἐπέδειξε ἀπαράμιλλον ἥρωισμὸν καὶ ψυχραιμίαν οὐ τὴν τυχούσαν. Ἡ μεγάλη του ὀρμητικότης καὶ ὁ μέγας του ἐνθουσιασμὸς ἐνεψύχωνε τοὺς ἐπανάστατὰς καὶ ἐβίβει θάρρος διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Θεσσαλίας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΡΓΑΡΗΣ

Έκ Ζακύνθου. "Αμα τῆ ἐκρήξει τῆς Θεσσαλικῆς Ἐπαναστάσεως τῷ 1878, διαμένων εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἔσπευσεν ἐκ τῶν πρώτων νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἑλλάδα καὶ κατετάχῃ εἰς τὸ Ἴππικόν. Ἐλιποτάκτησε μετὰ τοῦ Γ. Γουσίου καὶ ἄλλων νέων ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ἀπῆλθεν εἰς Θεσσαλίαν καὶ ἔλαβε μέρος εἰς πλείστας μάχας. Κατὰ τὴν μάχην τῆς Μακρινίτσας ἔμεινε μόνος προστασίζων τὸ πατριὸν ἔδαφος, ἔνθα ἐφονεύθη.

“ Ε Π Ι

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΣΟΠΟΤΟΣ

Έκ Πορταρίδας τοῦ Πηλίου. Ἀδελφός τοῦ ἀειμνήστου ἱστοριογράφου τῆς Θεσσαλίας Δημητρίου Τσοποτοῦ. Ἐσοῦδασε νομικά καὶ μετέβη εἰς Γερμανίαν πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν του. Κατὰ τὴν ἐκκρήξιν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1878 ἐγκατέλειπε τὰς σπουδὰς του καὶ προσῆλθεν εἰς τὴν ἀγωνιζομένην πατρίδα του. Λόγω τῶν πολλῶν κακουχιῶν ἄς ὑπέστη προσεβλήθη καὶ ἀπέθανεν ἀπὸ ἀνίατου νόσου.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΤΣΑΚΩΝΙΑΤΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Ἀθήνας. Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ἐπιστρατεύθη καὶ ἔλαβε μέρος εἰς πλείστας μάχας ἐν Θεσσαλίᾳ κατὰ τὸν ἀτύχη διὰ τὴν Θεσσαλίαν πόλεμον. Ἠγωνίσθη ἡρωικώτατα καὶ ἔλαβε τρία τραύματα, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ ὑπέκυψε. Ἐγκατέλειψε τέσσαρα τέκνα, τὰ ὁποία ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἡ Βασιλίσσας Ὀλγας, ἡ δὲ Δῆμος Ἀθηναίων τιμῆς ἔνεκεν παρεχώρησε τάφοι δωρεάν.

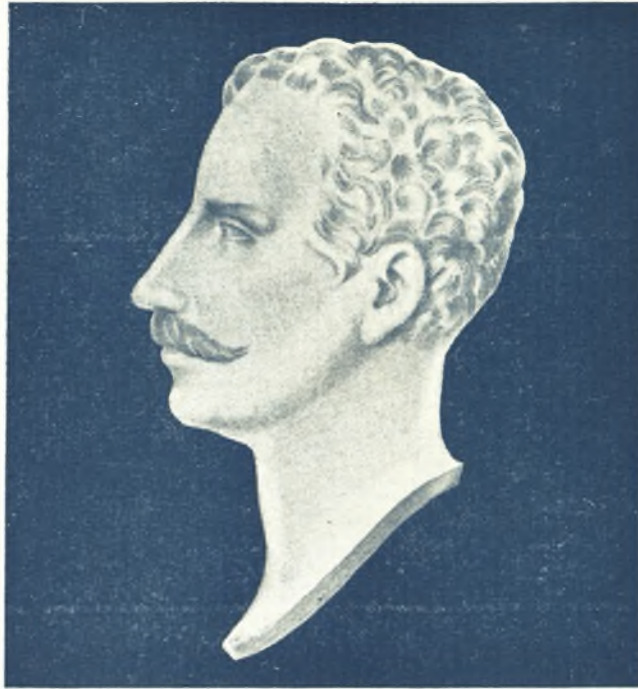
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚ. ΧΛΑΠΑΝΙΔΑΣ

Έκ Φαρσάλων τῆς Λαρίσης. Κατὰ τὴν ἐπιστράτευσιν τοῦ 1912 κατετάχθη εἰς τὸ 9ον τάγμα Εὐζώνων ὑπὸ τὸν ἀειμνήστον Βελισσαρίου. Ἐλάβε μέρος εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς μάχας τοῦ Βαλκανο-Τουρκικοῦ πολέμου. Κατὰ τὸν Ἑλληνο-Βουλγαρικὸν πόλεμον τοῦ 1913 ἐπολέμησε γενναίως εἰς τὸν Λαχανᾶν - Κιλκίς - Δοϊράνην καὶ ἔπεσον ἡρωικῶς εἰς τὴν γιγαντομαχίαν τῶν στενῶν τῆς Κρέσνας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Έκ τῆς Κοινότητος Ἁγίου Γεωργίου τῆς Καρδίτσας. Προσῆλθεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ὡς κληρωτὸς τὸ ἔτος 1918 καὶ ὑπηρέτησεν εἰς τὸ 1)42 Εὐζώνων προθιβασθεὶς εἰς δεκανέα. Ἐλάβε μέρος εἰς ὅλας τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Μ. Ἀσίας καὶ ἐπολέμησε γενναίως εἰς πλείστας μάχας κατὰ τὴν προέλασιν τοῦ στρατοῦ. Κατὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ 1922 ἐφονεύθη προστασίζων τὴν ὀπισθοχώρησιν τοῦ στρατοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΪΟΣ

Λοχίας του Έλληνικού στρατού κατά το έτος 1878, όποτε έξερράγη ή Θεσσαλική Έπανάσταση. Οδτος μετά του Δημητρίου Τερτίπη, παρακούσας τās διαταγās τής Έλληνικής Κυβερνήσεως, έλιποτάκτησεν εκ Λαμίας και συμμετέσχεν εις τήν επανάστασιν τής Θεσσαλίας. Ήγωνίσθη ήρωικάτα κατά τήν μάχην τής Ματαράγκας και έπεσεν ένδόξως αγωνιζόμενος διά τήν έλευθερίαν τής Θεσσαλίας.

Τ ΑΪΣ „

ΧΡΙΣΤΟΣ ΤΣΟΥΚΑΝΟΥΛΗΣ

Έκ Σαρτζιλάρ τής Έπαρχίας Λαρίσης, εγκατασταθείς νέος εις Τυρνάβου τής Θεσσαλίας ένθα και ένυμφεύθη. Ήκολούθησε τό στρατιωτικόν στάδιον και έλαθε μέρος εις όλας τās πολεμικές επιχειρήσεις τής Μικράς Άσίας, όπου αγωνιζόμενος διά τά Έθνικά Ιδεώδη και επί κεφαλής τών ανδρών του λόχου του έφονεύθη ήρωικάτα, εκτελών και οδτος τό πρόσ τήν πατρίδα καθήκον.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΑΓΟΡΑΣΤΙΔΗΣ

Έκ Ραμάνης του Όλύμπου τής έπαρχίας Τυρνάβου. Έλαθε μέρος εις όλους τούς άπελευθερωτικούς αγώνας τών έτών 1912-1922 έν Μακεδονία και Μικρά Άσία, ως έφεδρος άνθυπασιτής. Κατά τήν μεγάλην μάχην Μπενάζ τής Μικράς Άσίας τό έτος 1922 επί κεφαλής τών ανδρών του ήγωνίσθη ήρωικάτα διά τήν τιμήν τών έλληνικών όπλων και έφονεύθη μαχόμενος ως άληθής ήρωας υπέρ τής πατρίδος.

ΖΗΣΗΣ Κ. ΠΑΣΙΑΚΑΣ

Έκ Ραμάνης του Όλύμπου τής Έπαρχίας Τυρνάβου. Άμα τή κηρύξει του άπελευθερωτικού πολέμου τών έτών 1912-13 προσήλθεν εκ τών πρώτων εις τήν φωνήν τής πατρίδος του και έλαθε μέρος εις πλείστας μάχας ως λοχίας τών εζώνων υπό τήν άρχηγίαν του άειμνήστου Συναγματοάρχου Βελισσαρίου. Τόν Ίούλιον του 1913 αγωνιζόμενος ήρωικάτα έφονεύθη εις τήν μάχην τής Τζουμαγιάς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΜΗΤΣΙΚΩΣΤΑΣ

Έκ τής Κοινότητος Άγίου Γεωργίου τής Έπαρχίας Καρδίτσας. Κληρώτος του 1918 προσήλθεν εις τās τάξεις του στρατού και υπηρέτησεν εις τό 1/38 Σύνταγμα Εζώνων. Έλαθε μέρος εις τās πολεμικές επιχειρήσεις τής Μικράς Άσίας και έπολέμησεν εις διάφορους μάχας. Κατά τήν μάχην του Καραμπουγιού Νιάν αγωνιζόμενος εις τήν πρώτην γραμμήν του πυρός έφονεύθη τήν 1 Ίουλίου 1922.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΚΙΠΗΣ

Ἐκ τῶν καλυτέρων ποιητῶν τῆς Ἑλλάδος, γεννηθεὶς τῷ 1881 ἐν Ἀθήναις. Ἀπὸ ἐνὸς ἔτους ἐγκατεστάθη εἰς Λάρισα, εἰς τὸ σπιτί μιᾶς Τουρκάλας θείας του, ἣ ὅποια εἶχε νυμφεῦθι τὸν Μπέην τῆς Λαρίσης. Ἀνήκει εἰς οἰκογένειαν ποῦ προσέφερε θυσίας εἰς τὸν ἀγῶνα. Ὁ πάππος του Γεωργιάκης ἐπίσης ἦτο ἐκ τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Μεσολογγίου. Ἐπεδόθη εἰς τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν ποίησιν καὶ διατρέπει σήμερον ὡς ποιητῆς. Ἐξέδωκε συλλογὰς ποιημάτων καὶ ἐδημοσίευσε πλεῖστα ποιήματα εἰς διάφορα περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας. Τὰ ποιήματά του τὰ διακρίνει μεγάλη φαντασία καὶ λεπτὴ τεχντροπία. Κατωτέρω δημοσιεύομεν ἓν ἐκ τῶν ποιημάτων του ἀφιερωμένον εἰς τὴν Θεσσαλίαν.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΚΙΠΗΣ : ΑΙΟΛΙΚΗ ΑΡΤΙΑ

ΒΙΒΛΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

XVI

Συχνὰ σὰς συλλογίζομαι θεσσαλικά τοπία,
ντυμένα μὲ τὸ χρῶμα σας τὸ μαλακὸ κι αἰθέριο,
μὲ τὰ ἐπικά σας πρωϊνά, τὰ βράδια σας τὰ θεία,
κάτου ἀπ' τὸ γέρον Ὀλυμπο, ποῦ κλείνω ἐντὸς μου ἄκέριο!

Κι ἤθελα νὰ ξανᾶβλεπα τὰ πλούσια σας λιβάδια
καὶ νᾶμπαινεν ἡ πράσινη χαρὰ τους μέσα μου ὄλη,
τὴν ὥρα ποῦ τὰ παρδαλά βόσκουν ἐκεῖ γελάδια
καὶ πιὸ παρέκει τραγουδοῦν σὲ δρύας σκιά οἱ βουκόλοι.

ΒΙΒΛΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

II

᾽Ω λυγαριά! τὴν εὔρωστη στοχάζομαι ὁμορφιά σου,
ποῦ τίς χλωρὲς τοῦ Πηνείου στολίζει τίς ὄχθεις...
Ἐναν καιρὸ πῶς μ' εὔφραινες μὲ τὰ φυλλώματά σου
καὶ μὲ τίς ἀγριομύριστες μαγεῦτρες σου εὐωδιές!

Καὶ μακαρίζω τὸ βοσκὸ τὸ Θεσσαλό, ποῦ πλάι
σὲ σένα πάλι καθιστός, μὲ τὸν τερπνὸ του αὐλό,
σάν τὸν παλιὸ Ἐνδυμίωνα ἀρχίζει καὶ σκορπάει
ἓνα σκοπὸ δίχως ἀρχὴ καὶ δίχως τελειωμό.

Κι οἱ ἦχοι τοῦ αὐλοῦ του, ὅταν σμιχτοῦν μὲ τὰ γλυκὰ σου
σέρνονται ἀπὸ τὸ Ζέφυρο σὲ μυστικὲς σπηλιές, [μῦρα,
κι ὄρες πολλὲς ἀντιλαλοῦν τῶν Ναιάδων γύρα,
τὰ γέλοια τὰ κρυστάλλινα κι οἱ δροσερὲς λαλιές.

Δὲν ντρέπομαι, συντρόφοι μου χωριάτες, ποῦ γυρίζω
μ' ἔσας κ' ἐγὼ χωριάτης,
κι ἀπὸ τὸ θέρο τ' ἀγαπὸν δεμάτι ξεχωρίζω
χρυσῆς ζωῆς σταράτης.

Δὲν ντρέπομαι, οὔτε νὰ τὸ πῶ σ' ὅποιον μὲ ξέρει ἐμένα
καὶ ξέρει τὴ γενιά μου,
πῶς ἡ καλὴ μητέρα μου σ' ἓνα χωριὸ μ' ἐγέννα,
σὲ μιὰ φλοκάτα χάμου.

Γι' αὐτὸ ἀπὸ τότε σάν περάση ὁ Μάρτης καὶ μεστώση
τὸ στάρι ἀπὸ τὸν ἥλιο
μ' ἔσας χωριάτης πάω κ' ἐγὼ στὴ χρυσαφένια στρώση,
στοῦ κάμπου τὸ βασιλεῖο.

ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ

Βροντοῦνε ἀπόψε τάρματα, βροντοῦνε τὰ τσαπράζια,
κι ἀχολογᾶν οἱ ρεματιὲς ἀπ' τὸν τρανὸ χορὸ,
τ' ἄρματολίκια λάμπουνε — ζαφεῖρια καὶ τοπάζια,
ὅπως στὸν ἀλῆσμόνητο καιρὸ.

Κι ὁ Γέρος ποῦ δὲν πλάγιασε στὴ ρίζα τοῦ πλατάνου
πρῶτος λιγᾶει τὴ μέση του στὸν Καλαματιανό,
κ' ἐνῶ σουραεὶ παράμερα ἡ φλογέρα τοῦ τσοπάνου,
τὸ φεγγαράκι βγαίνει ἀπ' τὸ βουνό.

ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Υἱὸς τοῦ δειμνήστου Δ. Ταγκοπούλου, ἱδρυτοῦ τοῦ «Νουμά». ἐγεννήθη τῷ 1895 εἰς Σοφάδες τῆς Θεσσαλίας. Ἐξέπαιδεύθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἔλαβε πτυχίον τῆς Ἐμπορικῆς Ἀκαδημίας καὶ ἐξέμαθε τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Τραπέζις ἐνωρίς εἰς τὰ γράμματα, ὅπου, ἀπὸ τοῦ «Νουμά», εἶχεν ἀπὸ τοῦ 1912 ἐμφανισθῆ. Ἰδρυσε καὶ διηύθυνε τὸ φιλολογικὸν περιοδικὸν «Πυρρός» (1917 - 1919), ὀλίγον μετὰ τὴν ἐπανέκδοσιν τοῦ «Νουμά» (1919) ἐγένετο τακτικὸς αὐτοῦ συντάκτης, τέλος δέ, ἀποσυρθέντος τοῦ πατρὸς του, ἀνέλαβε καὶ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ (Ὀκτώβριος 1929 — Δεκέμβριος 1930), ἦν καὶ διετήρησε μέχρις ὀλίγου χρόνου πρὸ τοῦ θανάτου του, ἐπισμιθέντος ἐν Ἀμαρουσίῳ τῷ 1931.

I

Ειρηνικά και ζηλεμένα
περνούσανε 'στο φτωχικό τους,
κι' είχαν στολίδι τὰ παιδιά τους,
χαρά κι' άπαντοχή τὸ βιό τους.

Μιά μέρα, γιά σκοπούς που ξέρουν
μονάχα ὅσοι κυβερνοῦνε,
τὸ σπίτι τους τὸ βρήκε ἀντάρα,
τὸν κύρη του στρατολογοῦνε.

.....

IV

Στὰ ὀλόμαυρα ντυμέν' ἡ χήρα
τοῦ δοξασμένου στρατιώτη,
ἀναλογιέται περασμένα,
θρηνεῖ τὴν ἀμοιρή της νειότη.

Κοντά της κλαῖνε πεινασμένα,
βλαστάρια δυό, σὰν ἀγγελούδια'
'ςτὴ γῆ σὰ ζοῦσεν ὁ μπαμπᾶς τους,
τοῦ κόσμου εἶχαν τὰ καλούδια.

ΤΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΗΣ

(ΤΑΚΗΣ ΣΑΡΑΚΙΝΟΣ)

Καίτοι ἐσπούδασε τὴν Νομικὴν, δὲν ἠθέλησε νὰ ἐξασκήσῃ τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, ἀλλ' ἐμφορούμενος ἀπὸ ὕψηλά ἰδανικά ἀφωσιώθη εἰς τὴν θεραπείαν τῶν Μουσῶν καὶ τὴν εἰλικρινῆ ἐξυπηρέτησιν τῆς κοινῆς. Ἦδη ἀπὸ τῆς μαθητικῆς ἡλικίας συμεριζόμενος τοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνας τῶν δημοτικιστῶν συνειργάσθη εἰς τὸν «Νουμᾶν» καὶ τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκδιδόμενον λογοτεχνικὸν περιοδικὸν «Σεράπιον», εἶτα δὲ καταρτίσας ἰδίαν ὁμάδα ἐκ φανατικῶν θιασωτῶν καὶ δεξιῶν χειριστῶν τῆς ἀθανάτου δημοτικῆς μας γλώσσης ἐπεδόθη εἰς τὴν ποιησιν καὶ τὸ διήγημα καὶ κατῴρθωσε νὰ δώσῃ ἄριστα δείγματα τῆς λογοτεχνικῆς του ἰδιοφυίας, μὲ τὸ ψευδῶνυμον Τάκης Σαρακινός.

TAKH ΣΑΡΑΚΙΝΟΥ : ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ

Τ' ὄνομά σου μοῦ τὸ πήρε τ' ἀγεράκι
καὶ στὴ θάλασσα τὸ πήγε τὴν πλατειά,
ἀναστέναγμα γλυκὸ μὲς στὸ βραδάκι
σὰν μιὰ σπίθα ἀπ' τῆς καρδιάς μου τὴ φωτιά.

Μὲς στὸ κύμα που τρελλὸ τὸ δέχτη ἀνθοῦνε
σὰ γιρλάντες οἱ κρινόλευκοι του ἀφροῖ,
φλοῖσθοι ἀνάλαφροι γλυκὰ τὸ κελαῖδοῦνε
λὲς καὶ μιὰ ἄνοιξη πὼς ἦρθε νὰ τοὺς βρῆ.

Κι' ἀνεβαίνουν οἱ νεράιδες νὰ τὸ ἰδοῦνε
καὶ τριγύρω του νὰ στήσουνε χορὸ,
στ' ὄνομα σου μὲ λαχτάρια νὰ χαροῦνε
τῆς καρδιάς μου τὸ μεγάλο θησαυρὸ.

Κι' ἀπ' τὴ ράχη τοῦ βουνοῦ καθὼς τὸ νιώθει
τὸ φεγγάρι μὲ μιὰ βιάση προχωρεῖ,
ἀναμμένοι εἶναι στὴν ὄψη του ὄλοι οἱ πόθοι
καὶ τὴ ζήλεια του νὰ κρύψῃ δὲν μπορεῖ.

Τ' ὄνομα σου μοῦ τὸ πήρε τ' ἀγεράκι
καὶ στὴ θάλασσα τὸ πήγε μὲ χαρά...
Καὶ δὲν ξέρω ... τάχα αὐτὸ ἦ τὸ φεγγαράκι
ἀσημένια τάχει κἀνὴ τὰ νερά;

ΚΩΝΣΤ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

(ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΓΝΗΣ)

Ἐκ Ζαγοράς τοῦ Πηλίου, ἐγκατασταθεὶς εἰς Αἴγυπτον. Τῷ 1908 ἐγένετο μέλος τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φιλολογικοῦ συλλόγου «Νέα Ζωή», ἀναλαθὼν τὴν σύνταξιν τοῦ ὁμωνύμου περιοδικοῦ. Εἶτα παρητήθη τῆς συντάξεως καὶ μαζί μὲ πέντε - ἕξ ὁμοϊδεάτας ἐξέδωκε τὸ «Σεράπιον» (Ἰανουάριος 1909 — Φεβρουάριος 1910), περιοδικὸν ποῦ ἐσημείωσεν ἐποχὴν διὰ τὰ Νεοαλεξανδρινὰ Γράμματα. Ἔργα του πεζὰ καὶ ἐμμετρα, ἄλλοτε μὲ τὸ κύριον ὄνομά του καὶ ἄλλοτε ὑπὸ διάφορα ψευδῶνυμα, ὧν τὸ ἐπικρατέστερον «Πέτρος Μάγνης», ἔχουν δημοσιευθῆ κατὰ καιροὺς εἰς διάφορα περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας τοῦ ἔσω καὶ ἔξω Ἑλληνισμοῦ, καθὼς ἐπίσης εἰς «Ἡμερολόγια» καὶ εἰς «Ἀνθολογίας».

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

Ἐγενήθη τῷ 1906 εἰς τὰ Τρίκκαλα. Ἐσπούδασε νομικά εἰς Ἀθήνας. Δικηγορεῖ εἰς τὰ Τρίκκαλα ἀπὸ δεκαετίας, ὅπου διακρίνεται ὡς εἰς ἕκ τῶν πρώτων Θεσσαλῶν δικηγόρων. Ἀπὸ νεαρῶς ἠσχολήθη μὲ τὴν λογοτεχνίαν καὶ τὴν ποίησιν. Ἰδρυσε συλλόγους, «Ὁμίλον Φιλολόγων», τὸν «Μορφωτικόν» κλπ. μὲ ἄλλους συμπολίτας του. Εἰς τὰ 1931 ἐξέδωκε μὲ τὸν μακαρίτην Νίκου Μπούραν τὸ λογοτεχνικὸν περιοδικὸν «Ἐπαρχία», τὸ ἴδιον δὲ ἔτος ἐξέδωκε καὶ τὴν ποιητικὴν του συλλογὴν «Μάταια Λόγια». Ἐκτοτε δημοσιεύει εἰς περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας Ἀθηνῶν καὶ Ἐπαρχίων ποιήματα μεγάλῃς πρωτοτυπίας καὶ εὐαισθησίας, ἀπὸ τριετίας δὲ εἶναι συνεργάτης εἰς τὴν φιλολογικὴν σελίδα τῆς «Καθημερινῆς».

ΝΙΚΟΥ Δ. ΠΑΠΠΑ : Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ

Τὶ ὥραϊα, τὶ δραματικὰ πού πέθανεν ἡ κόρη
στὴ γειτονιά μου ἐχτές.
Τὴν πήραν τῆς ζωῆς μας οἱ ἀηδίες κι' οἱ κόροι
καὶ τὴν ἐστείλιανε μὲ τοὺς ποιητές...

Τὶ ὥραϊα πού πέθανεν ἡ κόρη
κι' ἀπὸ τὴν τελευταία τῆς ἀναπνοῆς,
εὐώδιασαν τῶν δωματίων μας οἱ χῶροι,
κι' ἡ κολασμένη μας ζωῆ.

Ἦρθε ἡ μεγάλη ἀδελφή νὰ τὴ στολίσῃ
στοῦ ἄσπρου φερέτρου τὴν πικρία,
σὰ μιὰ μεγάλη ἐξαίσια κυρία,
πού δὲν ἐπρόλαθε ἐραστῆς νὰ τὴ φιλήσῃ.

Κι' ἦρθαν πρὸς τὸ βράδου οἱ μικρὲς φιλενάδες,
βήματα ἀπὸ παράπονα γλυκὰ,
μὲ ἄσπρες κορδέλες καὶ φκιόγκους στὶς λαμπάδες,
ὄνειρα στολισμένα καὶ λευκὰ.

Πέθανε εὐαίσθητα, ὅπως καὶ τὰ νοερά μας
παράπονα, προτοῦ τὸ φῶς νὰ ἰδῆ,
καὶ τὴν κατευοδῶσανε τὰ ἀνάπηρα ὄνειρά μας
καὶ τῶν δεκαῆξι μας Ματῶν τὸ νεκρὸ παιδί...

Μὲ τὴν κακία ἢ ἀρετῆ, τὸ γέλιο μὲ τὸ δάκρυ
— κύκλος μὲ δίχως ἄκρη —
στημόνια, ὑφάδια ἀξόμπλιαστα, σ' ἔν' ἀργαλειὸ ὑφασμένα,
κλωνιά σμιχτὰ κι' ἀχώριστα διπλοζευγαρωμένα —
τέτοια ἢ ζωῆ, καὶ μὲ φωτιά καὶ μὲ νερὸ πλασμένη,
γλυκειά, πικρή, καὶ στὸ καλὸ καὶ στὸ κακὸ ταμένη.
Ἄν πόνεσες θὲ νὰ χαρῆς κι' ἂν γέλασες θὰ κλάψης,
.....
ψηλὰ κι' ἂν πᾶς θὰ ζαλιστῆς, κι' ἂν κάτω, θὰ σκοντάψης.
Κεντρί καὶ μέλι ἀνταμωτὰ στὴ μέλισσα ταιριάζουν,
καὶ μέσ' στὸ χάος τὸ σκοτεινὸ τ' ἀστέρια λημεριάζουν.
Ἄπ' τὴν κοπριά τριανταφυλλιά κι' ἀπὸ τὸ ρόδο ἀγκάθι,
κι' ἀπὸ τὴ γνώση θάνατος καὶ γνώση ἀπ' τὰ πάθη.
Ἄπ' τὸ φαρμάκι γιατρικὸ κι' ἀρρώστεια ἀπὸ τὸ μέλι
κι' ὅποιος δὲ νοιώσῃ τὴ σκλαθιά τὴ λευτεριά δὲ θέλει.
Καὶ στὸν ξερόβραχο πηγὴ καὶ βρίζα στὸ σιτάρι,
στὸν ἅγιο κι' ἕνα κρῖμα του' στὸν κλέφτη καὶ μιὰ χάρι,
στὴν ἀσχημὰ καὶ μιὰ ὄμορφιὰ σοφία στὸ χηνάρι
καὶ στὸ παγῶνι τῶμορφο κακόπλαστο ποδάρι.
Λιγοψυχιά στὸ γίγαντα' παλληκαριά στὸ γέρο,
κι' ἂν ξέρης σὺ σοφὸ τρελλό, τρελλό σοφὸ ἐγὼ ξέρω.
Κι' ἂν εἶνε ὁ νοῦς πού κυβερνᾷ, μὰ κ' ἡ καρδιά προστάζει'
κι' ὁ θύτης μὲ τὸ θῦμα του τὸ δίκιο του μοιράζει.
Γιὰ νὰ μετρήσῃς τὸ γκρεμὸ ψηλὰ ν' ἀνέβης πρέπει'
κι' ὅποιος δὲν εἶδε κόλασι παράδεισο δὲ βλέπει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΡ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

(ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΜΑΡΚΙΝΑΣ)

Ἐγενήθη εἰς τὰ Τρίκκαλα τῆς Θεσσαλίας τῷ 1890. Ἐσπούδασε νομικά καὶ διετέλεσε τιμηματάρχης τῶν Ὑπουργείων Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, ἀποχώρησας ἐσχάτως, διὰ λόγους υγείας. Ἐξέδωκε τέσσαρας ποιητικὰς συλλογὰς ὑπὸ τοὺς τίτλους: «9»—1917, «Ραγιαμένα Σήμαντρα»—1920, «Τὰ Κρῖνα τῆς Σιωπῆς»—1928 καὶ «Καταφύγια»—1933. Περί τὰ τέλη τοῦ 1938 ἐξέδωκε πεζογράφημα ὑπὸ τὸν τίτλον «Φυγὴ», ψυχολογικοῦ καὶ φιλοσοφικοῦ περιεχομένου. Ἐχρονογράφησε κατὰ καιροὺς εἰς διαφόρους ἐφημερίδας καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν «Ταχυδρόμον» τοῦ Βόλου. Πλείστα ποιήματά του, λυρικά καὶ σατυρικά, ἐδημοσιεύθησαν εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αἰγύπτου.

Τῶν κοπαδιῶν εἰρηνικὰ περάσματα κι' ὁ στάλος,
βαθύσκιο τοῦ μεσημεριοῦ στοῦ λόγγου τῆ χωσιά.
Τρεμίζουν στὴν ἡλιοβολή τὰ φόντα, μήτε σάλος
κι' ἀχὸς κανεῖς στὴν ἔρημιά, πουλί στὴ φυλλωσιά.

Ἄεροζύγισμα πουλιῶν καὶ συννεφίων ταξίδια,
δαντέλλα ὀμίχλη τὸ πρωὶ καὶ συντεφένιοι ἀχνοί,
βαθὺ γαλάζιο τ' οὐρανοῦ, τοῦ Ζέφυρου παιγνίδια,
γλυκὸ τραγοῦδι τῶν νερῶν, τῶν καλυθιῶν καπνοί.

Καμένο δάσος θλιβερὸ λιθάδι φαντασμάτων,
τὰ σκέλεθρα μαυρολογοῦν, διαβάτης δὲν περνᾷ.
Μονάχα ἀχλόδιστη τῆς γῆς διαβαίνει τῶν μνημάτων
τοῦ Μαλακάση ὁ στίχος πιά καὶ τὸ χαμὸ θρηναῖ.

.....
.....
Τ' ἀγέρι μοσκομουριστὸ σὰ μπάλσαμο ἀνασταίνει,
τὸ τσάγι, ἡ ρίγανη εὐωδᾶν — ρετσίνα τοῦ ἐλατιοῦ.
Τοῦ ντρίμερου χαμογελαῖ τ' ἀνθάκι κι' ἀπαλαίνει
τῶν βράχων τὴ σκληρὴ θωριά, τὸν τρόπο τοῦ ματιοῦ.

Θαμπῶνει ὡς νᾶμπω στὸ χωριὸ μὲ τὸν γιδάρη ἀντάμα.
Στὸ μεσοχώρι οἱ γέροι λέν καὶ λέν χωρὶς σωμό. . .
Λιτὸς ὁ δεῖπνος στὸ σοφρᾶ, τ' ἀπλὸ τῆς πάστρας θάμια,
κι' ἀνόνειρον γλυκὸν μετὰ στὸν ὕπνο ἀναπαμό.

ᾠ! νᾶταν πάντα ἐδῶ νὰ ζῶ χωρὶς λαχτάρεις κι' ἔννοια,
ἀγῶνα μάταιο καὶ σκληρὸ γιὰ μιὰ ζωὴ μικρὴ.
Τὸν κόσμο μου νὰ τὸν χωρᾶ καλύβια χορταρένια
καὶ τ' αὔριο νᾶρχεται ὡς τὸ χθὲς κι' εἰρήνη ν' ἀναβρῆ.

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

(ΘΕΣΣΑΛΟΥ)

Ἐξ Ἄλμυροῦ τῆς Θεσσαλίας. Μετὰ τὰς σπουδὰς του ἐπέδθη καὶ εἰς τὴν φιλολογίαν καὶ ποιήσιν. Τῷ 1937 ἐξέδωκε τὸ πρῶτο ποιητικὸ βιβλίον του ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ τραγοῦδι τοῦ βουνοῦ», ἐμπνευσμένον ἀπὸ τὰ βουνὰ τῆς Γούρας - Ἄλμυροῦ - Θεσσαλίας. Εἰς κριτικὸ σημείωμα ὁ Τέλλος Ἄγρας ἐχαρακτήρισεν ὡς ἐξῆς τὸ ἔργον αὐτό: «... Τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι τοῦ κ. Καλαντζῆ εἶναι δημοτικὸ τραγοῦδι σὲ τετράστιχα καὶ μὲ φυσιολατρεία. Γιατὶ εἶναι γνωστὸ πὼς μῆτε φυσιολατρεία στὸ καθαυτὸ δημοτικὸ τραγοῦδι δὲν ὑπάρχει. Ὅ,τι ξέρει καὶ ὅ,τι ζῆ, δὲν τὸ τραγοῦδει ὁ δημοτικὸς ποιητής. Ὅ,τι ἀγαπᾷ, τ' ἀναπνέει καὶ δὲν τὸ ὕμνει... Οἱ στίχοι του χαρίζουν νειάτα καὶ κάτι σὰν ἀνδρεία...».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΔΟΥΡΑΣ

Ἐκ Βόλου. Διαμένει ἤδη εἰς Ἀθήνας. Εἶναι γνωστὸς ὡς ποιητὴς ἀπο εἰκοσαετίας, ἐκδόσας ἱκανὸν ἀριθμὸν ποιητικῶν συλλογῶν. Κύριον καὶ βαθύ χαρακτηριστικὸν του — διακρίνον τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸν λογοτέχνην — εἶναι ἡ εἰς τὰς Γραφὰς μῆσις του. Ἔδωσε σειρὰν σχετικῶν διαλέξεων καὶ ἐδημοσίευσε περισπούδαστα ἀρθρα. Ἡ ποιήσις του εἶναι μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδος τῆς διὰ τὴν γνησιότητα ἀκριβῶς τοῦ θεολατρικοῦ χαρακτήρος τῆς καὶ τὴν παγκοσμιότητα τοῦ δράματός τῆς. Εἶναι ἢ ἄλλοτε τρυφερά καὶ ἄλλοτε μεγαλόστομος λύρα τῶν θείων ἐνατενίσεων καὶ παρηγοριῶν. Ἀπὸ τὴν τελευταίαν του συλλογὴν «Δέκα τραγοῦδια τῆς Ἑλπίδος» ἀποσπῶμεν τὸ κάτωθι ἐμπνευσμένον ποίημα:

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Σ. ΔΟΥΡΑ : ΧΟΡΤΟΣ Ο ΛΑΟΣ

Χόρτος ὁ λαός, κ' ἡ ἐλπίδα του τ' ἀνθος ποῦ ρέθει —
ρέθει ἡ ἐλπίδα του, κι' ὁ λαὸς ξεπίσω ρέθει. . .

Τόλυωσε, τόρριξε τῆς θλίψης τὸ λιοπύρι
τ' ἀνθι, καὶ χλώμισσε ξεπίσω ὁ χόρτος. . .

Χλωμά 'ναι κι' ἄδροσα τὰ θλιβερὰ λειβάδια,
καμμένα κι' ἄχαρα κι' ὁ κουρνιαχτὸς τὰ πνίγει.

Ἐχτροῦ βαρὺ τὰ πάτησε ποδάρι
καὶ χαροδρέπανο τὰ διάθηκε ὡς τὴ ρίζα.

Τῆς γῆς ἀλυσοδέθηκαν οἱ μαῦροι τόποι
κι' ἀγκομαχᾷ μιὰ χτίση στὰ δεσμά τῆς!

Κοίτα, οὐρανέ, κι' ἀγροίκα τώρα καὶ σπλαχνίσου!
Ἐσὺ τῆ δρόσο κλεῖς, π' ὄλα τ' ἀναθλασταίνει.

Δικός σου ὁ κεραυνός, ποῦ σπάει δεσμά, ἀλυσίδες,
δικός σου καὶ τῆς ὀψιμης βροχῆς τὸ νέφος.

Στείλει τὸ λόγο σου, οὐρανέ, καὶ μὴν ἀργήσης
δικαιοσύνη κ' ἔλεος ὁ σταλαγμὸς σου.

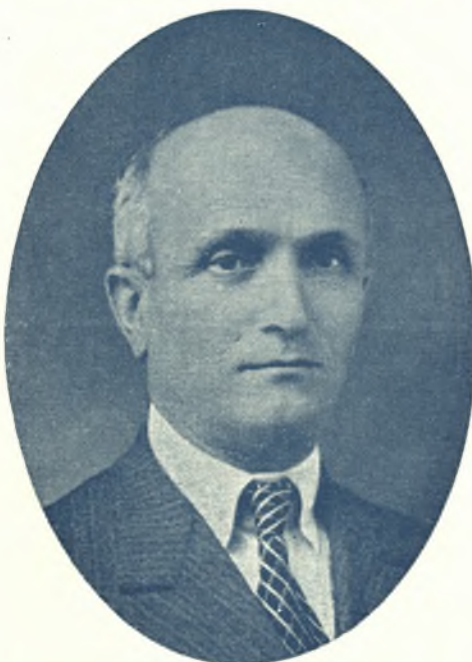
Τῆς γῆς τὸ πρόσωπο ἡ πνοή σου ἀνανεώνει
κ' οἱ δροσοστάλες σου, στὴ νέα τὴ χλόη, διαμάντια.

Στὴ μοῖρα ἐπίβλεψε τὴ μαῦρη τῶν ἀνθρώπων
καὶ τὴν ἐλπίδα τους ἀνάστησε ἀπ' τὸ μῆμα!

ANNA ΤΣΟΛΑΚΗ

Έγεννήθη έν Ρουμανία, έλκουσα τό γένος έκ τής οικογενείας Ι. Ραζή Μηλεών. Έκαμε τάς μουσικάς τής σπουδάς είς τό Ώδείον Άθηνών, όπου διέπρεψε, τιμηθείσα διά πλείστων βραβείων. Τῷ 1903 Έλαβεν άπολυτήριον δίπλωμα Soliste μέ τόν βαθμόν άριστα. Μετά τάς σπουδάς τής έδέχθη νά διευθύνη τό μουσικόν τμήμα τής Μουσικής Έταιρίας Βόλου καί ανέλαθε τήν διδασκαλίαν τοῦ πιάνου καί τών θεωρητικῶν. Τῷ 1908 ἡ Μουσική Έταιρία διελύθη καί τῷ 1909 ἱδρυσε τό μικρόν τότε «Ώδειον Βόλου», τό όποίον ὑπήρξε τό καλλιτεχνικόν φυτώριον άπό τό όποίον καί άνεδείχθησαν άπειρα μουσικά ταλέντα καί ἰδιοφυΐαι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Γ. ΚΟΝΤΗΣ

Έκ Βησσάνης τής Ηπειρου. Έσπούδασε τήν Ιατρικήν έν τῷ Πανεπιστημίῳ Άθηνών, φοιτήσας συγχρόνως καί είς τό Ώδειον Άθηνών, ένθα ἠρίστευσε. Τῷ 1905 έκλήθη είς Βόλον ως καθηγητής τοῦ Βιολίου καί τών Θεωρητικῶν είς τήν τότε Μουσικήν Έταιρείαν. Μετά τήν διάλυσιν αὐτῆς, συνειργάσθη μετά τής κ. Τσολάκη είς τό Ώδειον Βόλου, μετά δέ τήν διάλυσιν τής συνεργασίας (1924), ἱδρυσε μόνος τῆ συνεργασία τής συζύγου του κ. Κικής Κόντη Ἰδιωτικῆν Μουσ. Σχολήν ἧτις άπό τοῦ 1929 άνεγνωρίσθη ὑπό τοῦ Έλληνικοῦ Ώδειοῦ Άθηνών (Φειδίου 3) καί μετετράπη είς έπίσημον καί άνεγνωρισμένον παράρτημα αὐτοῦ.

ΘΕΣΣΑΛΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

ΚΙΚΗ Β. ΚΟΝΤΗ

Έγεννήθη έν Βόλῳ, τό γένος Ποιμενίδου. Έπεράτωσε τάς μουσικάς τής σπουδάς είς τό πιάνο καί τά άνώτερα Θεωρητικά έν τῷ Έλληνικῷ Ώδειῳ Άθηνών ὑπό τόν άείμνησον καλλιτεχνικόν αὐτοῦ διευθυντήν Πίνδιον Θησέα, τυχούσα Παναριστείας καί πρώτου Βραβείου. Άπό τοῦ 1929 άφοσιωθεΐσα μετά φανατικοῦ ζήλου είς τό καλλιτεχνικόν στάδιον καί συνεργαζομένη οὕτω μετά τοῦ συζύγου τής Βασιλείου Κόντη είς τό Έλληνικόν Ώδειον Βόλου, τυγχάνει πολύτιμος καί άνεκτίμητος αὐτοῦ παράγων. Πρωτοστατεΐ είς πάσαν καλλιτεχνικήν κίνησιν καί άπολαύει μεγάλης εκτίμησεως παρά τῆ κοινωνίᾳ τοῦ Βόλου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΙΩΑΝ. ΡΑΓΑΖΟΣ

Έγεννήθη εις Άλμυρον τὸ ἔτος 1913. Ἐπεδόθη μετὰ ζήλου εις τὴν ἀθλητικὴν ζωὴν καὶ τὸ ἔτος 1937 ἐγκατεστάθη εις Ἀθήνας προσληφθεὶς ὑπάλληλος εις τὴν Ἐθν. Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Τῷ 1936 διὰ πρώτην φοράν μετέσχεν ἀθλητικῶν ἀγώνων, διακριθεὶς εις τὸν Βαλκανικὸν Μαραθῶνιον μὲ τρίτην νίκην. Τὸ ἔτος 1937 ἡ ἀθλητικὴ τοῦ ζωῆ ὑπῆρξε γονιμιωτέρα, ἐν Βουκουρεστίῳ ἐπέτυχε τὸν 2ον Μαραθῶνιον, καὶ τέλος τῷ 1938 κατήγαγε νίκην περιφανῆ ἐν Βελιγραδίῳ, καταρρίψας τὸ ρεκόρ εις τὸν Μαραθῶνιον δρόμον. Ἐκτοτε δὲ κατ' ἐπανάληψιν ἔρχεται πρώτος εις ὅλα τὰ ἀγωνίσματα τῶν δρόμων ἀντοχῆς.

ΘΕΣΣΑΛΟΙ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΑΙ

ΑΡΓΥΡΗΣ ΓΡ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ἀνεδείχθη πρωταθλητὴς τῆς Ἑλλάδος εις τὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῷ τῷ 1921. Ἀπὸ τοῦ 1924 ἤρξατο νὰ καταρρίπτῃ τὸ ἑλληνικὸν ρεκόρ εις τὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῷ, κρατήσας τὸν τίτλον τοῦ ρεκόρμαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ 8 ἔτη. Ἀνεδείχθη πρώτος νικητὴς εις τὸ ἀγώνισμα τοῦτο εις τὰς ἐν Ἑλλάδι γενομένας διαφόρους διεθνεῖς συναντήσεις. Ἀνεδείχθη πρώτος Βαλκανιονίκης εις τοὺς Προβαλκανικοὺς τοῦ ἔτους 1929 καὶ εις τοὺς Α' καὶ Β' Βαλκανικοὺς ἀγῶνας τοῦ 1930—1931. Μετέσχε τῶν ἀγώνων Παρισίων 1924, Ἀμστερνταμ 1928, Ἀλεξανδρείας 1930 καὶ 1932 καὶ Ἐλβετίας τῷ 1931. Ἀπεχώρησε τοῦ στίβου τὸ ἔτος 1932.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΠΑΛΑΜΙΩΤΗΣ

Ἐγεννήθη εις Καρδίτσαν τὸ ἔτος 1914. Μετὰ τὰ ἐνκύκλια μαθήματα ἐπεδόθη εις τὴν ἀθλητικὴν κίνησιν τῆς ἐπαρχίας του κατ' ἀρχάς. Εἰδικῶς ἀγωνίζεται εις τὸ ἄλμα τριπλοῦν, ἐνθα ἐπέτυχε τὴν τρίτην νίκην ἐν Ἀθήναις τὸ ἔτος 1937 εις τοὺς τριεθνεῖς ἀγῶνας Ἑλλάδος - Τσεχοσλοβακίας - Πολωνίας. Τῷ 1938 κατέρριψε τὴν Πανελληνίον ἐπίδοσιν, ἣν μέχρι τότε κατεῖχε ὁ ἐκ Κύπρου ἀθλητὴς Συμεωνίδης μὲ ἐπίδοσιν 14.64, ἐπιτυχῶν 14.66. Εἰς τοὺς Πανευρωπαϊκοὺς ἀγῶνας τῶν Παρισίων τῷ 1938 ἔρχεται 4ος μὲ νέον Πανελ. ρεκόρ 14.70. Τέλος εις τοὺς Βαλκανικοὺς ἀγῶνας Βελιγραδίου ἐπέτυχε νέον Βαλκ. ρεκόρ μὲ 14.45.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΡ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Έγεννήθη τὸ ἔτος 1888 ἐν Ἀλέ τοῦ Ἄργους. Ἔτυχε πτυχίου τοῦ Διδασκαλείου Πελοποννήσου τὸ ἔτος 1906 καὶ μετεξεπαιδεύθη εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον. Ὑπηρετήσεν ὡς δημοδιδάσκαλος εἰς διάφορα σχολεῖα τοῦ Κράτους, ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοτικῶν σχολείων εἰς Ρέθυμνον Κρήτης καὶ Λάρισα. Ἐδημοσίευσεν ποικίλα ἐκπαιδευτικὰ ἄρθρα καὶ ἐξέδωκε διάφορα ἄλλα ἐκπαιδευτικὰ ἔργα.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Π. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τῷ 1897. Ἔσπούδασε νομικὰ καὶ φιλολογίαν ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ. Τῷ 1918 διωρίσθη ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς καὶ ἀνῆλθε μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ Α'. Μετέθη εἰς Εὐρώπην καὶ ἐμελέτησε διάφορα συστήματα τῶν ἐκεῖ βιβλιοθηκῶν. Διωργάνωσε τὰς βιβλιοθήκας τοῦ Μπενάκη καὶ Βενιζέλου. Συγγραφεὺς ἀξιολόγων μελετῶν. Ἐνδιεφέρθη διὰ τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρείας.

ΚΙΚΗ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ

Ἐγεννήθη εἰς Λάρισα τῷ 1887. Ἐσπούδασε εἰς τὸ Ἀρσάκειον Ἀθηνῶν, ὅπου ἔλαβε καὶ τὸ Ράλλειον βραβεῖον, εἰτα ἐδίδαξεν εἰς τὸ Ἀρσάκειον Λαρίσης. Μορφώθεισα μὲ ξένας γλώσσας καὶ μελέτας τῆς ἑλληνικῆς καὶ ξένης φιλολογίας, εἰργάσθη διὰ τὴν ἀνώψωσιν τῆς πνευματικῆς στάθμης τῶν συμπατριωτισσῶν τῆς. Ἰδρυσε Κυριακὸν Σχολεῖον διὰ τοὺς ἀναλφαβήτους καὶ ἀργότερον τὴν φιλόπτωχον ἀδελφότητα κῶ Ἅγιος Νικόλαος, κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς ὁποίας ἰδρύθησαν καὶ ἄλλαι φιλόπτωχοι ἀδελφότητες ἐν Λαρίσῃ.

ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΙ**ΕΛΕΝΗ Κ. ΚΑΡΑΚΙΤΗ**

Ἐγεννήθη ἐν Λαρίσῃ, τὸ γένος Γ. Τσάτη. Μετὰ τὰς ἐν Λαρίσῃ ἐγκυκλίους τῆς σπουδᾶς μετέθη εἰς Ἀθήνας καὶ ἐσπούδασεν εἰς τὸ Ἀρσάκειον, ὅθεν ἔλαβε πτυχίον. Ἔλαβε μέρος εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῆς πατρίδος τῆς. Τυγχάνει ἀπὸ τὰς πρώτας Ἑλληνίδας διανοουμένας. Ἐδημοσίευσεν πλείστας φιλολογικὰς διατριβάς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Kabelle. Ἐπρωτοστάτησεν εἰς πάσαν πνευματικὴν κίνησιν τῆς πόλεως Λαρίσης καὶ χραίρει μεγάλης ὑπολήψεως παρὰ τῷ διανοουμένῳ κόσμῳ καὶ παρ' ὅλη τῇ Λαρισαϊκῇ κοινωσίᾳ.

ΧΡΙΣΤΟΣ Γ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ἀγίῳ Γεωργίῳ Καρδίτσας τῷ 1855. Ὑπηρετήσεν ἐπὶ 40ετίαν περίπου ἐν Καρδίτῃ ὡς διδάσκαλος, κατορθώσας μὲ τὸν χρηστὸν χαρακτήρα του ν' ἀποθῇ παράγων θαυμαστὸς εἰς τὴν κοινωσίαν τῆς πόλεως ταύτης, παρ' ἧς ἐξετιμήθη. Γλωσσομαθής, μὴ περιορισθεὶς μόνον εἰς τὰ διδασκαλικά του καθήκοντα, ἀφωσιώθη καὶ εἰς ἱστορικὰs ἐρεῦνας καὶ μελέτας ἀφορώσας τὴν Θεσσαλίαν.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΔΑΦΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη τῷ 1877 εἰς Σαμαρίναν. Ἀνετράφη εἰς Λάρισα, ὅπου εἶχεν ἐγκαταστάση ἢ οἰκογένειά του. Ἐπεδόθη εἰς τὴν φωτογραφικὴν τέχνην καὶ ἐσπούδασεν αὐτὴν εἰς τὴν Σχολὴν Ρωμαῖδῃ - Μπέλγερ εἰς Ἀθήνας, ἐθραβεύθη δὲ διὰ πλείστων παρασημῶν. Ἐγκατασταθεὶς εἰτα μονίμως εἰς Λάρισα ἐξήσκει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φωτογράφου, μέχρι τοῦ θανάτου του τὸ ἔτος 1935, μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν.

ΜΑΡΙΑ Γ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Έγεννήθη εις Λάρισα τῷ 1890. Ἀριστοῦχος τοῦ Ἀρσακείου Λαρίσης. Ἐνυμφεῖθη τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Γεώργιον Σωτηρίου, τὸν ὁποῖον καὶ ἠκολούθησεν εἰς ὄλας τὰς περιόδους τοῦ ὡς Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων καθὼς καὶ εἰς Εὐρώπῃ. ἔνθα ἐτελειοποίησε τὰς σπουδὰς τῆς μετὰ τοῦ συζύγου. Τῷ 1930 συνεργάσθη μετ' αὐτοῦ διὰ τὴν ταξινόμησιν τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου Κωνσταντινουπόλεως. Ἔχει δημοσιεύσει πλείστας ἀρχαιολογικὰς καὶ ἄλλας μελέτας. Τῷ 1935 ἐξέδωκε γαλλιστὶ ἴδιον τόμον περὶ Μυστρᾶ.

ΚΟΣΜΑΣ Κ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Ἐπιθεωρητὴς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως. ὑπηρετεῖ ἐν Βόλῳ ἀπὸ 7ετίας. Ἐν Βόλῳ διοργάνωσε πρότυπα μαθητικὰ συσσίτια, τὰ ὁποῖα λειτουργοῦν ἀπὸ 7ετίας. Ἐπλούτισε τὰ σχολεῖα Βόλου μετὰ σπουδαίας συλλογὰς ὀργάνων Φ. Πειραματικῆς καὶ Χημείας. Εἰργάσθη διὰ τὴν ἴδρυσιν «Μαθητικῆς Ἰματιοθήκης» καὶ Παιδικῶν Ἐσχολῶν. Ἦδη διοργανώνει πρότυπον «Μαθητικὴν Πρόνοιαν». Συνέγραψε καὶ πολλὰ βιβλία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΣΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀθηναῖος δημοσιογράφος ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων. Εἶναι ὁ πρῶτος εἰσαγαγὼν τὴν φωτορεπορτικὴν τεχνικὴν ἐν τῷ τόπῳ. Κατὰ τοὺς πολέμους 1912-13 ἔλαθε μέρος, ὅτε καὶ ἐτραυματίσθη. Λόγω τῆς ἰδιότητός του πλείστακις περιώδευσε τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἔγραψε πλείστας ἐντυπώσεις. Ἄμα τῇ ἰδρύσει τῆς Ἐταιρείας ἐνδιεφέρθη διὰ τὸ ἔργον τῆς τὸ ὁποῖον συνέτρεξε μέχρι τοῦ θανάτου του τῷ 1936.

ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΜΑΣ

ΕΛΛΗ ΠΟΛΙΤΟΥ

Δημοσιογράφος καὶ λογιὰ ἐκ Βόλου καταγομένη, τὸ γένος Μελισσάκη Βλαχλῆ καὶ ὄταν δρευθεῖσα τὸν διακεκριμένον δημοσιογράφον Κώσταν Πολίτην, Ἐπιδίδεται μετ' ἐνθουσιασμοῦ εἰς πᾶσαν κίνησιν ἀφορῶσαν τὰ γράμματα καὶ τὴν ἐν γένει φιλολογίαν. Συνεργάζεται εἰς τὸ Δελτίον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἐταιρείας τῶν Θεσσαλῶν «Θεσσαλικά Χρονικά» καὶ ἐδημοσίευσεν ἀξιόλογον ἄρθρον ἐν τῷ Ε' τόμῳ περὶ τῶν Θεσσαλῶν Γυναικῶν. Κατέχει μετὰ τῶν φιλολογῶν ὀν Ἑλληνίδων γυναικῶν καλλίστην θέσιν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΑΛΤΑΔΩΡΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Καρδίτῃ τῷ 1897. Μετέβη εἰς Ἀθήνας καὶ ἐνεγράφη εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον, ἀκολουθήσας τὴν ζωγραφικὴν τέχνην. Ἐἶτα μετέβη εἰς Γερμανίαν καὶ Γαλλίαν μελετώντας τὴν ζωγραφικὴν καὶ τὴν λογοτεχνίαν. Δυστυχῶς ὁμως ἡ ὑγεία του ἐπάσθη καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔμεινεν εἰς Κηφισίαν μέχρι τοῦ 1930, ὅπότε ἀπέθανεν. Ἐγραψε διηγήματα καὶ ἐζωγράφισε καὶ πίνακας πρωτοτύπου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ

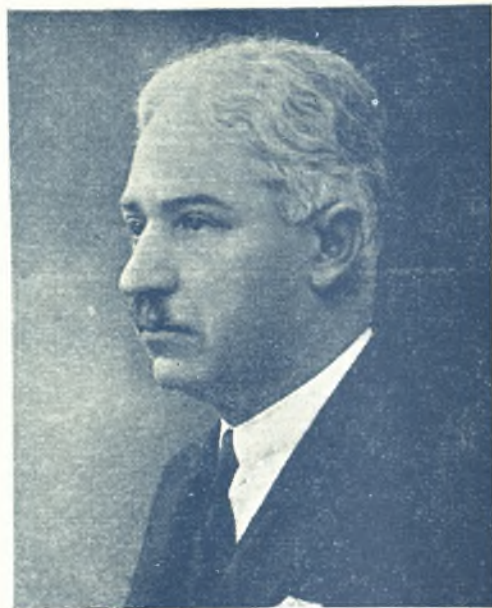
Ἐσπούδασε τὴν ζωγραφικὴν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Πολυτεχνεῖον καὶ ἐξῆλθε τῷ 1889 πτυχιούχος ζωγράφος. Ἀποκατεστάθη ἐν Βόλῳ, ἐπιδιδόμενος εἰς τὴν ἀγιογραφίαν. Τῷ 1892 ἤνοιξε φωτογραφεῖον. Τῷ 1915 ἐπέδωθε εἰς τὸ ἐμπόριον φωτογραφικῶν εἰδῶν, δημιουργήσας συγχρόνως μίαν ἐξαιρετικὴν συλλογὴν ὄλων τῶν χωρίων τοῦ Πηλίου καὶ τῆς Θεσσαλίας. Ἀπεθίωσε τὸν Αὐγούστον τοῦ 1928.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΤΣΑΓΓΟΣ

Έγεννήθη έν Κατηχωρία Πηλίου τώ 1857. Ήσχορήθη κατ' άρχάς μέ τό γενικόν έμπορίον καί κατόπιν επέδωθη άποκλειστικώς είς τό Καπνεμπορίον καί τήν Καπνοβιομηχανίαν. Ής καπνέμπορος έδρασε τόσον διά τήν τοποθέτησιν τών καπνών Παλαιάς Έλλάδος είς τό έξωτερικόν, είς δ' κατά τό πλείστον ήσαν άγνωστα ταύτα, ώς έπίσης καί διά τήν εισαγωγήν τής

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΤΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Έκ Λαρίσης έγκατεστάθη από έτών είς Βόλον καί ίδρυσε τήν μεγάλην Βιομηχανικήν Έταιρείαν Έλληνικών Ύφασμάτων μετά τών άδελφών του, ή όποία τιμά τήν έλληνικήν βιομηχανίαν. Άνήρ μέ μεγάλην δράσιν καί πρωτοβουλίαν, δεν όστερεί είς όλην τήν φιλανθρωπικήν καί κοινωνικήν κίνησιν του Βόλου. Ή μεγάλη του μόρφωσις, έπιστημονική καί έγκυκλοπαιδική, συνέτειναν είς τήν επιτυχή διεύθυνσιν τών μεγάλων βιομ. ίδρυμάτων, ότινα προήγαγεν είς τοιαύτην έκτασιν, ώστε να άμιλλώνται τά ευρωπαϊκά τοιαύτα.

ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Έκ τών άρχαιοτέρων έργοστασιάρχων του Βόλου. Ήδρυσε τήν μεγάλην βιομηχανικήν έταιρείαν «Μ. Σταματοπούλος», ή όποία επί σειράν έτών έτροφοδότησε τήν έλληνικήν γεωργίαν μέ τά διάφορα γεωργικά μηχανήματα καί εργαλεία. Μειλιχίου χαρακτήρος, κατέκτησε τήν έμπιστοσύνην καί αγάπην όλων τών γεωργικών πληθυσμών τής Έλλάδος όσον καί έν τή Άνατολή. Ητύχησε να άποκτήση τέκνα άντάξια του όνόματός του, τά όποία εξακολούθησαν μετά τό θάνατόν του τό έκπολιτιστικόν έργον του.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντής τής Ύφαντουργικής Βιομηχανίας Τρικκάλων. Χάρης είς αυτόν όσον καί είς τόν άσελφόν του Στέργιον Τεγόπουλον, ή Βιομηχανία Ύφαντουργικής έχει προοδεύσει τά μέγιστα έν Τρικκάλαις. Άνήρ μεγάλης δράσεως καί έπιβολής, κατώρθωσε να άναγάγη είς μεγάλην περιώπην τήν βιομηχανίαν ταύτην. Προόψια, είδη μπάνιου, τραπεζομάνδηλα, κουβέρτες καί πλείστα άλλα είδη τής ύφαντουργικής του έργοστασίου πωλούνται είς μέγαλον αριθμόν όχι μόνον πανταχού τής Έλλάδος, αλλά καί έξω αυτής.

Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ι Β Ι Ο Μ Η Χ Α Ν Ο Ι

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΚΑΤΣΑΡΗΣ

Έ. Καλεντζίου τών Ίωαννίνων, έγκαταστάθεις έν Καρόιτση κατά τό 1905. Έπεδόθη είς γεωργικάς καί κτηνοτροφικάς έπιχειρήσεις καί κατά τό 1923 ήγόρασε τό άτμοκίνητον έργοστάσιον άλευροποιείας του Παπαχρήστου. Κατά τό 1929 άνεκαίνισεν έξ ολοκληρου τοϋτο άντικαταστήσας οικόδομάς καί μηχανήματα διά νέαν, συστήματος Μπόλλερ Έλθετίας, καί ανήγειρε νέας σιταποθήκας τύπου Σελλά. Δημότηκός Σόμβουλος, μέλος Δημαρχιακής Έπιτροπής καί μέλος διαφόρων Σωματείων καί Σχολικών Έφορειών.

καλλιέργειας του καπνού είς τήν Θεσσαλίαν, είς ήν ήτο άγνωστος αυτή κατά τήν εποχήν εκείνην. Ής καπνοβιομήχανος ίδρυσε τό έτος 1890 έν Βόλω τήν σήμεραν ύφισταμένην Καπνοβιομηχανίαν υπό τήν έπωνυμίαν «Άδελφοί Ν. Ματσαγγου», διευθυνόμενη παρά τών υιών του Ίωάννου καί Κωνσταντίνου Ματσαγγου. Άπέθανεν έν Βόλω τό έτος 1930.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤΡΑΤΟΥΔΑΚΗΣ

Έκ Τρικκάλων τής Θεσσαλίας, γεννηθείς τῷ 1888. Μετά τὰς ἐγκυκλίους τοῦ σπουδᾶς ἐσπούδασε τὴν Νομικὴν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν καὶ Κοσμοδιστριακὸν Πανεπιστήμιον καὶ ἔτυχε πτυχίου τῆς Νομικῆς τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 1914. Τὸ ἔτος 1920 εἰσῆλθεν εἰς τὸν δημοσιοὑπαλληλικὸν κλάδον, προσληφθεὶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Διῆλθεν ὄλους τοὺς βαθμοὺς τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ τμηματάρχου, ὃν κατέχει σήμερον. Λόγῳ τῆς ἰδιότητος τοῦ ἐξυπηρετήσε το ἔργον τῆς Ἐταιρείας.

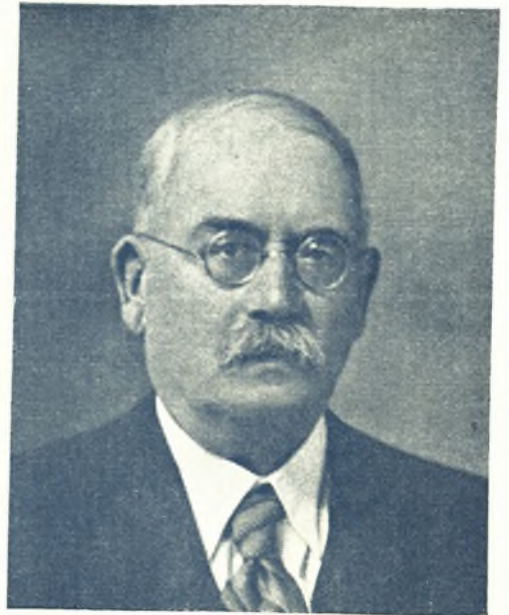
ΕΠΙΤΙΜΑ Μ Ε Λ Η

ΚΩΝΣΤ. Ι. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Κλωνίῳ τῆς Φθιώτιδος 1896. Ἐγγραφεὶς εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀνηγορεύθη τῷ 1907 διδάκτωρ αὐτῆς. Ὑπηρετήσεν ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Φθιώτιδι μέχρι τοῦ 1917. Τῷ 1921 διωρίσθη καθηγητῆς εἰς τὸ Βαρθάρκειον Γυμνάσιον. Ἐἶτα προήχθη εἰς Γυμνασιάρχην Σπερχειᾶδος. Τῷ 1935 ἐκπαιδευτικὸς ἀμβούλος Ὑπουργείου Παιδείας. Ἀκυρωθέντος τοῦ διορισμοῦ τούτου κατὰ τὸν Ὀκτώβριον 1935 διωρίσθη Γενικὸς Ἐπιθεωρητῆς τὸν Νοέμβριον τοῦ 1935 εἰς Καλάμας, ὅθεν μετετέθη τῷ 1936 εἰς Βόλον.

τὰ συνέδρια τῆς εἰρήνης τοῦ Λονδίνου, τῶν Παρισίων καὶ εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν καὶ πληρεξούσιος εἰς τὴν Δ' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τῶν Ἑλλήτων. Ὑφηγητῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Συνέγραψε πλείστα περισοῦδάσασα ἱατρ. συγγράμματα. Ἄμα τῆ ἰδρύσει τῆς Ἐταιρείας ἐνδιεφέρθη διὰ τὸ ἔργον τῆς καὶ παρακολούθει αὐτὸ μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος.

ΧΡΙΣΤΟΣ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ζυγοθισίῳ τῆς Γορτυνίας τῷ 1866. Ἐσπούδασεν ἐν τῷ Διδασκαλείῳ Ἀθηνῶν καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Φυσικῆς Ἐπιστήμης καὶ ἐν Γερμανίᾳ ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας καὶ Παιδαγωγικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λένης. Ὑπηρετήσεν ἐν Θεσσαλίᾳ ὡς διευθυντῆς τοῦ προτύπου Διδασκαλείου Λαρίσης. Τῷ 1906 διηύθυνε τὸ Διδασκαλεῖον τῶν ἀρρένων, ὧν συγχρόνως καὶ καθηγητῆς τῶν Παιδαγωγικῶν ἐν τῷ Ἀρσακείῳ. Τῷ 1918 διωρίσθη διευθυντῆς τοῦ Ἀρσακείου Λαρίσης μέχρι τοῦ 1920. Διετέλεσεν Ἐκπ. Σύμβουλος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΝΔΡ. ΤΣΙΡΙΜΠΑΣ

Ἐγεννήθη ἐν Λεονταρίῳ Ἀρκαδίας τῷ 1900. Πτυχιόχος τοῦ Διδασκαλείου Τριπόλεως, μετεκπαιδευθεὶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Ἐἶτα ἐσπούδασε φιλολογίαν τυχῶν πτυχίου τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς. Μετεκπαιδευθεὶς ἐν Μονάχῳ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας εἰς τὸ ἐκεῖ Πανεπιστήμιον. Τῷ 1937 διωρίσθη εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ὡς Διευθυντῆς β'. Τῷ 1938 διωρίσθη Γενικὸς Ἐπιθεωρητῆς τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαίδευσως τῆς Ζ' Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας, ἧς ἔδρα ἡ Λάρισα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ

Σεμνή και σεβαστή δέσποινα, γεννηθείσα εκ γονέων πρωτεουσών οικογενειών των 'Αγράφων, συνεζεύχθη τον Γ. 'Αλεξανδρήν, μεθ' ού απέκτησε τὰ γνωστά εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν καὶ πολιτείαν διὰ τὴν δράσιν των τέκνα της. Μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1866 κατέφυγεν οἰκονομικῶς εἰς τὴν παλαιάν 'Ελλάδα καὶ ἐπανήλθε τῷ 1881, ὅπου μετὰ τὰ ἠθικά της προσόντα συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν διάπλασιν τῆς κοινωνίας τῆς Καρδίτσας.

Θ Ε Σ Σ Α Λ Α Ι ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΣΤΕΡΓΙΟΣ

'Εκ Λαρίσης. 'Εκ τῶν διαπρεπεστέρων νομομαθῶν τῆς 'Ελλάδος. Οὗτος ἀναμειχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν κίνησιν τῆς 'Επαρχίας Λαρίσης, καὶ λόγῳ τῶν πολλῶν προσόντων ἅτινα τὸν ἐχαρακτήριζον ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς 'Επαρχίας Λαρίσης κατὰ τὰς περιόδους ΙΓ' 1892 καὶ ΙΕ' 1899. Ὡς βουλευτὴς προσέφερεν ἀνεκτίμητους ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐπαρχίαν του καὶ ἐν γένει εἰς ὅλους τοὺς Λαρισαίους.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΑΒΕΡΩΦ

Γόνος τῆς οἰκογενείας τοῦ μεγάλου δωρητοῦ τῆς 'Ελλάδος Γεωργίου 'Αβερῶφ. Ἀνεμίχθη εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς 'Επαρχίας Λαρίσης καὶ λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν του προσόντων καὶ τῆς μεγάλης του μορφώσεως κατάρθωσε νὰ ἐπιβληθῆ παρὰ τὴν κοινωνίαν Λαρίσης, καὶ ἐκλεγθῆ βουλευτὴς τῆς 'Επαρχίας. 'Εξυπρέτησά ποικιλοτρόπως τὴν ἐπαρχίαν του καὶ τοὺς συνδημάτας. Ἦδη διαμένει εἰς 'Αθήνας.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Πολιτικὸς ἐκ Πηλίου. Ἐνδιεφέρθη διὰ τὰ κοινὰ τῆς 'Επαρχίας Βόλου καὶ ἀνεμίχθη εἰς τὴν πολιτικὴν, ἐκλεγθεὶς βουλευτὴς κατὰ τὴν μετεπαναστατικὴν περίοδον τοῦ 1909. Ἄνηρ μετὰ κύρος καὶ ἐπιθάλλον ἐξετιμᾶτο παρὰ πάντων καὶ ἔχειρε μεγάλως ὑπολήψεως ὡς βουλευτὴς εἰργάσθη διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμούντων ζητημάτων τῆς 'Επαρχίας μετὰ τῶν ἄλλων ἐκ Βόλου συναδέλφων του.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΗΛΥΒΡΙΔΗΣ

'Εκ τῶν ἐγκρίτων μελῶν τῆς Κοινωνίας Λαρίσης. Ὡς ἔμπορος καὶ μεγαλοεπιχειρηματίας διέπρεψεν ἄτε εὐφυΐας καὶ μορφωμένος. Ὡς δημότης Λαρίσης ἐτιμήθη ἐπὶ σειράν ἐτῶν μετὰ διάφορα ἀξιώματα. Κατὰ τῷ 1910 ὑπεδείχθη καὶ ἐξελέγη βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Λαρίσης διὰ τὴν Ἄναθεωρ. Βουλὴν. Ὡς βουλευτὴς ἐξυπρέτησε τὰ συμφέροντα τῆς ἐπαρχίας Λαρίσης καὶ ὄλων τῶν συμπατριωτῶν του.

ΜΑΡΙΓΩ Π. ΧΑΤΖΗΓΑΚΗ

Έγεννήθη τὸ ἔτος 1858. Καταγομένη ἐκ τῆς οἰκογενείας Βλητσάκη, διατελέσαντος Ἀζᾶ (δικαστοῦ) ἐπὶ τουρκοκρατίας καὶ εἶτα βουλευτοῦ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Θεσσαλίας, ἐνυμφεῦθη τὸν Παναγιώτην Χατζηγάκην, τὸν ἐπὶ τριακονταετίαν διατελέσαντα δήμαρχον Τρικκαίων. Ἠτύχησε νὰ ἀποκτήσῃ τέκνα, ὡς τὸν τέως Δήμαρχον Τρικκαίων, Χρῆστον Χατζηγάκην. Ἀπεβίωσεν ὑπέργηρος εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν τὴν 18ην Ἰανουαρίου 1938.

ΜΗΤΕΡΕΣ ΚΟΣΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Χ. ΓΑΡΔΙΚΙΩΤΗΣ

Ἐξελέγη Δήμαρχος εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα, εἰς τὸν Δῆμον Ἀθαμάνων, τῷ 1891 ὡς καὶ τὸ 1895, ὁπότε ἐν τῇ αὐστηρᾷ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του πρὸς καταδίωξιν τῆς ληστείας καὶ ζωοκλοπῆς ἐκρυσάλγησε καὶ ἀπεβίωσε τὴν 2αν Ἰανουαρίου 1900. Ἀφῆκε δύο υἱοὺς δικηγόρους, ὧν ὁ πρεσβύτερος εἶναι ὁ μετέπειτα μέχρι καὶ σήμερον πολιτευτὴς Τρικκαίων Νικόλαος Σ. Γαρδικιώτης.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΨΑΡΡΑΣ

Ἐξ Ἀρμενίου Λαρίσης, πάππος τοῦ διακεκριμένου στρατηγοῦ Γεωργίου Ψάρρα. Ἐκ τῶν προυχόντων τοῦ χωρίου, ἐργασθεὶς διὰ τὴν πρόδόν του ὡς δήμαρχος. Λόγω τοῦ κύρους τὸ ὁποῖον εἶχε παρά τοῖς Τούρκοις, προσέφερε πλείστας ἐκδουλεύσεις εἰς τὰς συνδημάτας του καὶ ἐν γένει τὴν Θεσσαλίαν, ἰδίως κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897. Ἐπαρσημοφορήθη διὰ τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τὴν πατρίδα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΧΡΙΣΤΑΚΟΣ

Ἐκ τοῦ Δήμου Πιαλίας τῆς Ἐπαρχίας Τρικκαίων. Ἐκ τῶν πρώτων τοῦ χωρίου του. Λόγω τῶν πολλῶν του προσόντων καὶ τῆς πείρας οἱ συνδημάται του τὸν ἐξελέξαν Δήμαρχον τοῦ τέως Δήμου Πιαλίας. Ὡς Δήμαρχος εἰργάσθη ἐντατικῶς διὰ τὴν πρόδον τοῦ Δήμου καὶ πατρικάτα ἐνδιεφέρθη διὰ τὰ συμφέροντα αὐτοῦ καὶ τῶν συμπατριωτῶν του. Ἐπὶ τῆς δημαρχίας του ἔγιναν πλείστα ἔργα.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ Α. ΖΗΛΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ραφάνῃ τοῦ Ὀλύμπου τῷ 1858. Ἐσπούδασεν Ἰατρικὴν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον καὶ νεώτατος ἀνεμίχθη εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν κίνησιν καὶ ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλίας. Ἠσχάσε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ εἰς τὴν περιόχην τοῦ Δήμου Ὀλύμπου, ἐπολιτεύθη καὶ διετέλεσεν ἐπὶ 15ετίαν Δήμαρχος Ὀλύμπου. Ἀπέθανε τὸ ἔτος 1918.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΙΑΠΚΙΔΗΣ

Έγεννήθη εν Καρδίτση. Μετά τας γυμνασιακάς και πανεπιστημιακάς σπουδάς άνηγορεύθη διδάκτωρ τής Νομικής και μετά διαγωνισμὸν επέτυχε και εισήλθεν εις τὸν δικαστικὸν κλάδον και ἀπὸ τὸν βαθμὸν Πρωτοδίκου μετετέθη εις τὸν Εἰσαγγελικὸν κλάδον, ὅπου διέπρεψεν ὡς Ἄντεισαγγελεὺς Ἐφετών και Διευθυντὴς Πειθαρχικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης. Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τὸ ἔτος 1930.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠ. ΤΣΑΟΥΣΗΣ

Ἐξ Ἀγ. Λαυρεντίου. Γεννηθεὶς τῷ 1880 ἤλθεν εις γάμον μετὰ τῆς Ἀρίστην Ἰω. Δάλλα, ἐξ ἧς ἔσχε μονογενὴ θυγατέρα Ἀρίστην. Ἐσοῦδασε τὴν νομικὴν ἐπιστήμην εις τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον και ἔτυχε πτυχίου δικηγόρου. Διεκρίθη ὡς δικηγόρος παρὰ τῷ μικτῷ δικαστηρίῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπὸ τοῦ 1903 μέχρι τοῦ 1937. Ἱστορικὰ ἔγγραφα ἐκ τοῦ ἀρχείου του ἐδημοσιεύθησαν εις Γ' Θ. Χ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΥΡ. ΦΙΛΑΝΔΡΙΑΝΟΣ

Ἐκ Σελίτης τῆς δῆμου Ἀθίας Καλαμῶν. Ἐσοῦδασε τὰ νομικά εις τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον. Ἐγκατεστάθη ἐν Τυρνάθῳ τῆς Θεσσαλίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 ὡς πρῶτος Εἰρηνοδίκης. Ὑπηρετήσεν εἰρηνοδικῆς ἐπὶ διετίαν και κατόπιν ἐδικηγόρει. Ἐνυμφεύθη τὸ ἔτος 1889 ἐν Τυρνάθῳ σύζυγον τὸ γένος Δημητριάδου και ἀπέκτησε δύο τέκνα, τὸν Ἀθανάσιον και Δημήτριον. Ἀπέθανε τῷ 1908.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ ΣΤΑΜΟΥΛΛΑΚΗΣ

Ἐκ Τρικκάλων. Ἐσοῦδασε τὰ γεωπονικά εις τὴν Κασσαθέτειον Γεωργικὴν Σχολὴν και εις Βουτὴ τῆς Γερμανίας, Διορισθεὶς προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ ἐν Λαρίσῃ ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ρυθμιστῶν τοῦ τρόπου ἀποζημιώσεως τῶν ἀπαλλοτριωθέντων τσιφυλικίων Θεσσαλίας. Ἐἶτα ἀποχωρήσας τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας διωρίσθη διευθ. ὑπομ. τοῦ Ἀγρ. Τραπεζῆς Λαμίας και νῦν ἐπιθεωρητὴς τῆς αὐτῆς Τραπεζῆς.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Τρικκάλαις τῷ 1902. Γιὰς τοῦ δευτέρου καθήγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Νικ. Τζωρτζοπούλου. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς και τὰς ἐν Ἀθήναις, ἠκολούθησε τὸν τραπεζιτικὸν κλάδον και προσελήφθη ὑπάλληλος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Κατέχει ἀνωτέραν ἐπίζηλον θέσιν, ἐκτιμώμενος και ἀγαπώμενος παρ' ὄλων τῶν ἀνωτέρων του και τῶν συναδέλφων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Τυρνάθῳ τῷ 1911. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς ἐσοῦδασεν εις τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ και Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1927. Ἐτυχε πτυχίου τῆς Νομικῆς Ἐπιστήμης τὸ ἔτος 1932 και ἀδείας τοῦ δικηγορῆν τὸ ἔτος 1933. Νῦν δικηγορεῖ μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας παρὰ τῷ Ἐφετείῳ Λαρίσης, ἀγαπώμενος και ἐκτιμώμενος παρὰ τῶν συναδέλφων του.

ΧΡΙΣΤΟΣ Δ. ΤΟΤΣΙΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Τυρνάθῳ τῷ 1901. Ἐσοῦδασεν ἰατρὸς εις τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον και εἶτα εις Μόναχον τῆς Γερμανίας ἐπὶ 12ετίαν ὡς εἰδικὸς δερματολόγος-φροδοιολόγος. Ἐκαμεν εἰδικὴν ἐργασίαν περὶ καρκινωμάτων δωρηλακίου ἐν Γερμανίᾳ και ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς. Ἐπιστράφας ἐκ Γερμανίας τὸ ἔτος 1935 ἐγκατεστάθη ἐν Λαρίσῃ, ἐνθα ἐξασκεῖ τὴν εἰδικότητά του μετ' ἐπιτυχίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΤΟΤΣΙΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Τυρνάθῳ τῆς Θεσσαλίας τῷ 1898. Ἐσοῦδασεν εις τὸ Ἐθνικὸν και Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν τὴν ἰατρικὴν (Παθολογίαν). Ὡς ἐφεδρὸς ἀνθυπίατρος ἔλαθε μέρος εις τοὺς πολέμους τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Προήχθη εις ὑπίατρον, τιμηθεὶς διὰ τοῦ παρασῆμου τῆς ἀνδρείας. Ἀφῃρητήσας ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰατροῦ ἐν Δράμῃ, ἐνθα και ἀπέθωσεν ἐκ τύφου τὸ ἔτος 1926.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΣΙΑΛΗΣ

Ἐξ Ἑλληνοπόρου τῆς Καρδίτσας. Διετέλεσε δασονόμος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας και ἤδη ὑπηρετεῖ ὡς γεωπόνος εις τὴν Ἐταιρείαν Λιπασμάτων. Συγγραφεὺς πλείεστων ἀξιολόγων γεωργικῶν μελετῶν. Ἐτυχε βραβείων τοῦ Ὑπ. Γεωργίας και τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Ἀνήγγειλεν ὅτι ἤθελε κυκλοφορήσει περισπούδαστον μελέτην περὶ τῆς προόδου τῆς Θεσσαλίας ἀπὸ γεωργικῆς ἀπόψεως κατὰ τὰ 50 ἔτη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΣΟΥΚΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Τυρνάθῳ τῷ 1907. Διακόσας τὰ πρῶτα μαθήματα ἐν Τυρνάθῳ ἐφοίτησεν εις τὴν Γεωργικὴν Σχολὴν Λαρίσης (1922-1925). Ἀποφοιτήσας ἔλαθε τὴν ἀδειαν εἰδικοῦ σηροτρόφου και μέχρι τοῦ 1910 ἐξήσκει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σηροποιοῦ. Τῷ 1932 διωρίσθη εις τὸ Γεωργικὸν σχολεῖον Ἐδέσσης. Τῷ 1936 μετετέθη εις τὸ Γεωργ. σχολεῖον Γρεβενῶν και τῷ 1938 εις Ἀστικὸν σχολεῖον Τυρνάθου.

ΠΑΝΟΣ Ι. ΚΟΥΤΡΟΥΒΕΛΗΣ

Έγινε ήθη εις Σύρην τῆς Θεσσαλίας τῷ 1876. Ἐσπούδασε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐν Καρδίτῃ, ἔνθα ἀπὸ τοῦ 1881 εἶχεν ἐγκατασταθῆ ἡ οἰκογένειά του. Εἶτα ἐσπούδασε τὴν ἰατρικὴν καὶ ἠκολούθησε καὶ τὸν κλάδον τῶν Τ.Τ.Τ., ἔνθα ἀνήλθε μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ διευθυντοῦ. Εἰς τοὺς πολέμους ἔλαθε μέρος ὡς ταγματάρχης τῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ., ἔνθα διεκρίθη, τιμηθεὶς διὰ τοῦ ἀργυροῦ Σ ταυροῦ.

ΚΛΕΑΡΧΟΣ Ι. ΓΡΥΦΙΖΑΣ

Ἐξ Ἀθηνῶν, γεννηθεὶς τῷ 1891. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίου του σπουδὰς ἐσπούδασε τὴν νομικὴν ἐπιστήμην εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον. Ἀπὸ ἐτῶν προσελήφθη εἰς τοὺς σιδηροδρόμους Θεσσαλίας ὡς ἀνώτερος ὑπάλληλος, διατελέσας καὶ Διευθυντὴ ἐν Βόλῳ. Λόγῳ τοῦ ἐνδιαφέροντος ὅπερ ἐπέδειξε διὰ τὸ ἔργον τῆς Ἐταιρείας ἀνεκηρύχθη ἐπίτιμον μέλος αὐτῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΙΜΕΝΙΔΗΣ

Ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ διακεκριμένων ὀδοντοῦτρῶν τῆς πόλεως Βόλου. Ἀνὴρ ἀρτίως ἐπιστημονικῆς μορφώσεως καὶ ἐγκυκλοπαιδικώτατος. Παρὰ τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ τοῦ Βόλου καὶ παρ' ὅλης τῆς κοινωνίας χαίρει μεγάλης ὑπολήψεως καὶ ἐκτιμήσεως. Διετέλεσεν ἐπὶ σειρᾶν ἐτῶν πρόεδρος τοῦ Ὀδοντιατρ. Συλλόγου Βόλου καὶ προήγαγε τοῦτον κατὰ πολὺ διὰ τῆς σφύρονος καὶ καλῆς διοικήσεώς του.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ

Ἐξ Ἀθανάτης τῆς Ἀγιάς. Ἐγκατεστάθη ἐν Βόλῳ τῷ 1907. Εἰς τὸ ἐμπορικὸν στάδιον ἀνεδειχθὲ διὰ τῆς μακρᾶς πείρας του. Ὡς γεν. γραμματεὺς τοῦ Ἐμπορ. Συλλόγου Βόλου ἀντεπροσώπευσεν αὐτὸν πολυτάκις δὲ καὶ τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον εἰς τὰ γενικά συνέδρια τῶν Ἀθηνῶν. Ἦδη λόγῳ τῶν μεγάλων ὑπηρεσιῶν του ἡ ἐμπορικὴ τάξις τοῦ Βόλου τὸν ἀνέδειξε πρόεδρον τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΧ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

Συνεχίζων δρᾶσιν τοῦ πατρὸς του ἐπέτυχεν ἐνὸς ὀλίγων ἐτῶν νὰ ἀναγάγῃ τὸν ὁμώνυμον καπνεμπορικὸν οἶκον του ἐν Καρδίτῃ εἰς ζηλευτὴν περιωπῆν. Κέντρον τῆς δράσεώς του ἔχων τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βελγίου, ἀνέπτυξεν ἀσυνήθη δραστηριότητα εἰς πλείστας ἀγορὰς καταναλώσεως τῶν Ἐυρωπαϊκῶν κρατῶν, συμβάλλων οὕτω σπουδαίως εἰς τὴν τόνωσιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου τῶν Ἑλληνικῶν καπνῶν.

ΕΥΡΥΤΙΔΗΣ Α. ΧΑΤΖΗΚΡΑΝΙΩΤΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Τυρνάθῳ τῆς Θεσσαλίας τὸ ἔτος 1896. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίου του σπουδὰς ἐπέδθη εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν ἀλεύρων καὶ ἴδρυσεν ἐν Τυρνάθῳ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1907 ἀλευρόμυλον. Διὰ τῆς δραστηριότητός του καὶ τῆς μεγάλης του πείρας κατώρθωσε νὰ καθέξῃ ἐπίζηλον θέσιν παρὰ τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ τῆς κωμοπόλεως Τυρνάθου καὶ νὰ ἀγαπηθῆ παρ' ὅλης τῆς κοινωνίας διὰ τὰ προσόντα του.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ Γ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Προῦσαν Μ. Ἀσίας τῷ 1911. Μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν ἐγκατεστάθη ἡ οἰκογένειά του ἐν Τυρνάθῳ. Ἐπέδθη εἰς τὴν τυπογραφίαν, ἣν ἐδίδάχθη παρὰ τοῦ πατρὸς του. Ἐφοίτησε καὶ εἰς τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν τῷ 1927 καὶ 1928. Νῦν ἐργάζεται ἐν Τυρνάθῳ, διατηρῶν ἐργοστάσιον τυπογραφίας τὸ ἀνώτερον ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ ἀπόψεως τέχνης καὶ σχεδίων.

ΠΑΝΑΓΗΣ Γ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Προῦσῃ τῷ 1914. Ἀπεφοίτησε τοῦ Ἑλλην. Σχολείου Τυρνάθου τῷ 1927. Συνεργάζεται μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του εἰς τὸ ἐργοστάσιον τυπογραφίας. Προμηθεύει σταμπαριστὰ ὑφάσματα εἰς ἄλλην τὴν Ἑλλάδα, ἀποστέλλει δὲ καὶ εἰς Ἀμερικὴν καὶ Αἴγυπτον. Ἀπασχολεῖ περὶ τὰς 25-30 ἐργατρίας. Ἐθραθεύθη μετ' ἡμετέρων βραθεῖον ἀσυναγώνιστον μετ' ἐπαίους εἰς τὴν Διεθνή "Ἐκθεσιν Θεοῦ" τῆς τοῦ 1933.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΙΚ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΟΣ

Ἐκ Τυρνάθου τῆς Θεσσαλίας. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίου του σπουδὰς ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του πατρίδι Τυρνάθῳ, ἐπέδθη εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἴδρυσεν τὸ μεγαλύτερον ἐργοστάσιον βαμψακερῶν ὑφασμάτων ἐν Τυρνάθῳ, τὸ ὁποῖον ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν λειτουργεῖ μετὰ μεγάλῃς ἐπιτυχίας. Ἡ κοινωνία τοῦ Τυρνάθου μετὰ μεγάλῃς ἀγάπῃς καὶ ἐκτιμήσεως περιβάλλει τὸν ἐκλεκτὸν βιομήχανον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚ. ΣΑΪΝΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Τυρνάθῳ τῷ 1869. Παιδίθεον ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ τυπογράφου, ὅπερ ἐδίδάχθη παρὰ τοῦ πατρὸς του. Ἰδρυσεν ἐν Τυρνάθῳ τὸ ἐργοστάσιον τῶν σταμπαριστῶν ὑφασμάτων καὶ εἰς φημισμένα τὰ σταμπαριστὰ ὑφάσματα του διὰ τὴν τέχνην τὰ σχέδια καὶ τὰ ποικίλα χρώματα. Ἐν τῷ ἐργοστασίῳ του, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ἀρίστα, ἀπασχολεῖ περὶ τοὺς 10 - 20 ἐργάτας καὶ ἐργατρίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΟΛΙΟΣ

Πελοποννησιακής καταγωγής, έγκατεστημένος από έτών έν Καρδίτση, ένθα έπεδόθη εις τό δημοσιογραφικόν στάδιον, δημιουργήσας τήν έφημερίδα «Θεσσαλική Φωνή», μέ τήν οποίαν διά τών υγιών άρχών της έξυπηρέτησεν επί σειράν έτών όλα τά Θεσσαλικά ζητήματα, άναγαγών τό δημοσιογραφικόν έπάγγελμα, εις τήν σχετικώς μικράν πόλιν τής Καρδίτσας, εις τό ύψος τής άληθούς δημοσιογραφίας.

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Δημοσιογράφος, έκ Βόλου. Ειργάσθη εις τας έφημερίδας του Βόλου και εις άθηναϊκάς έφημερίδας ως συντάκτης. Από του 1935 εργάζεται εις τόν «Ταχυδρόμον» Βόλου ως προϊστάμενος του συντακτικού του προσωπικού. Άνταποκριτής του «Ελευθέρου Βήματος» και άλλων έφημερίδων Άθηνών και Θεσ)νίκης. Τυχάνει έκ τών ιδρυτών τής Ένώσεως Συντακτών Βόλου και μέλος τής διοικ. έπιτροπής.

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΑΓΚΑΡΑΔΑΣ

Έκ Ζαγοράς του Πηλίου, γεννηθείς τώ 1888, Διαμένει από έτών έν Άσσιούτ τής Άνω Αιγύπτου, όπου επιδιόεται εις τό έμπόριον και συνάμα εις τήν φιλολογίαν. Έγραψεν αξιόλογα φιλολογικά έργα και εξέδωκεν έν Αιγύπτω τήν «Ναμπιάν» και τά «Χικαγιατ» και συνεργάζεται εις διάφορα φιλολογικά περιοδικά. Τόν διακρίνει εις όλα τά έργα του πάντα ή νοσταλγία πρós τήν πατρίδα του.

ΘΩΜΑΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Έγεννήθη εις Τζορμακλή τής Λαρίσης. Έπεδόθη εις τήν Δημοσιογραφίαν και ειργάσθη εις διάφορους έφημερίδας του Βόλου μέ τό ψευδώνυμον Θωμάς Βενικίου. Τώ 1927 εξέδωκε τό ημερολογιακόν Πανθεσσαλικόν Λεύκωμα, εις δ συνεκέντρωσεν αξιόλογον Ιστορικόν και λαογραφικόν υλικόν περί Θεσσαλίας. Δυστυχώς όμως ή εύγενής προσπάθεια όπως κατ' έτος τό εκδίδει δέν έπραγματοποιήθη.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΓΡΗΓ. ΚΑΡΑΝΑΣΙΟΣ

Έγεννήθη έν Τρικκάλοις τώ 1904. Διήκουσε τά μαθήματα του Γυμνασίου έν Τρικκάλοις, έγγραφεις μετά ταύτα εις τήν Όδοντοιατρικήν Σχολήν του Πανεπιστημίου. Διετέλεσε Πρόεδρος πολλών Σωματείων Άθλητικών και Όμίλου Έκδρομείων Λαρίσης, ήτο δε έκ τών μελών τής Συντακτικής Έπιτροπής του περιοδικού «Θεσσαλικά Γράμματα». Ήδη έξασκει τό έπάγγελμα του οδοντίατρου έν Λαρίση.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Ν. ΣΧΟΙΝΑΣ

Έξ Άγιάς τής Θεσσαλίας, γεννηθείς τώ 1887. Κατά τόν πόλεμον του 1897 έγκατεστάθη εις Βόλον. Ήκολούθησε τήν βιβλιοδετικήν τέχνην και ήδη ίδρυσεν έν Βόλω σοβαρόν εκδοτικόν οίκον, εκδίδοντα διάφορα θρησκευτικά και έπιστημονικά βιβλία και περιοδικά. Από τριετίας διευθύνει τήν «Άγιορειτικήν Βιβλιοθήκην», περιοδικόν εις δ δημοσιεύονται διάφορα ανέκδοτα χειρόγραφα του Άγίου Όρους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

Έκ Ρεντίνας τών Άγράφων. Μετά τας έν τώ χωρίω του και Καρδίτση έγκυκλίους σπουδάς ενεγράφη εις τήν Νομικήν Σχολήν του Πανεπιστημίου Άθηνών και ειργάσθη διά τήν έπιτυχίαν τών έορτών τής πενηκονταετηρίδος. Διετέλεσεν ιδιαίτερος γραμματεύς του άειμνήστου ύπουργού τής Δικαιοσύνης Σπύρου Ταλιαδούρου. Έξυπηρέτησε λόγω τής Ιδιότητός του τούς συμπατριώτας του ποικιλοτρόπως.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Σ. ΒΑΜΒΑΚΟΣ

Υίός του Γενικού Γραμματέως τής Ιστορικής και Λαογραφικής Έταιρείας τών Θεσσαλών Σωματείων Βαμβάκου. Όδτος ως μαθητής Γυμνασίου έλαθε μέρος εις τόν έορτασμόν τής πενηκονταετηρίδος από τής άπελευθερώσεως τής Θεσσαλίας και μαζί μέ άλλους μαθητάς έκ Θεσσαλίας έσχημάτισαν τήν φάλαγγα τής Θεσσαλικής νεολαίας, ή όποία παρέστη εις τας Θεσσαλικάς έορτάς τής πενηκονταετηρίδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΠΑΤΕΑΣ

Έγεννήθη έν τώ χωρίω Κέντρω Οιτύλου. Έσπούδασε Φιλολογίαν και ύπηρέτησεν εις πλείστα Γυμνάσια ως καθηγητής. Πρò πολλών έτών μετετέθη εις Λάρισαν ένθα ύπηρέτησεν ως καθηγητής και είτα προβιβάσθηκε εις Γυμνασιάρχην διύθυσε τό Γυμνάσιον Άρρένων Λαρίσης. Διετέλεσε πρόεδρος του όμίλου διανοουμένων και Λαϊκού Πανεπιστημίου και άντιπρόεδρος τής Φιλαρχαίου Έταιρείας Λαρίσης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Πτυχιούχος του τριταξίου Διδασκαλείου Τριπόλεως. Ύπηρέτησεν ως δημοδιδάσκαλος επί τεσσαράκοντα τέσσαρα περίπου έτη εις διάφορα σχολεία του Πηλίου. Από του 1934 διευθύνει τό 4ον Έξατάξιον Δημοτικόν Σχολείον Βόλου. Προσέφερε πλείστας υπηρεσίας εις τας διάφορας κοινότητες και εκκλησίας και χαιρεί μεγάλην ύπολήψεως μεταξύ τών συναδέλφων του και τής κοινωvίας του Βόλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Θεσσαλός καθηγητής σπουδάσας φιλολογίας εις τὸ ἐν Ἀθήναις Παν(μ)ιον. Ὑπηρετεῖ ἤδη ὡς καθηγ. εις τὸ Γυμνάσιον Τρικκάλων. Τυχάνει ἐκ τῶν πρώτων οἱ ὅποιοι εἰργάσθησαν διὰ τὴν μετονομασίαν τῆς πόλεως Τρικκάλων εις Τρίκκην. Ὅστος διὰ διαλέξεων καὶ ἀρθρογραφίας εις τὸν ἐγχώριον Τύπον κατάρθωσε νὰ πείσῃ τὸν Δήμαρχον Τρικκαίων καὶ τὸ Δημ. Συμβ. νὰ ἐκδώσων ἀπόφασιν περὶ μετονομασίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΠΙΑΣ

Ἐγεννήθη εις τὸ χωρίον Κρανιά τῆς Ἐπαρχίας Καλαμπάκας. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίου του σπουδὰς ἐσπούδασε φιλολογίαν εις τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον, τυχῶν πτυχίου καθηγητοῦ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν. Ἦδη ὑπηρετεῖ ὡς καθηγητῆς τῶν Φυσικῶν εις τὸ ἐν Τρικκάλοις Γυμνάσιον. Παρ' ὄλων τῶν συναδέλφων του καὶ τῆς κοινῆς Τρικκάλων ἀπολαύει μεγάλης ἀγάπης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΡ. ΚΟΤΡΩΝΗΣ

Ἐκ τοῦ χωρίου Μεσοχώρα τοῦ τέως Δήμου Κυθωνίων τῆς Ἐπαρχίας Τρικκάλων. Μετὰ τὰς ἐν τῇ πατρίδι του ἐγκυκλίου σπουδὰς, ἐσπούδασεν εις τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον τὴν φιλολογίαν καὶ ἔτυχε πτυχίου καθηγητοῦ. Εἰς τὸ ἐν Τρικκάλοις Γυμνάσιον, εις τὸ ὅποιον ὑπηρετεῖ ἤδη, ἐργάζεται μετὰ μεγάλης ἀφοσιώσεως καὶ ἀγάπης πρὸς τὸ ἐκπαιδευτικὸν καθήκον του.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΝΤΑ' ΛΙΑΝΗΣ

Ἐκ τοῦ χωρίου Μεγάλου Κεφαλοβρύσου τῆς Ἐπαρχίας Τρικκάλων. Ὅστος, μετὰ τὰς ἐν τῇ πατρίδι του ἐγκυκλίου σπουδὰς, μετέβη εις Ἀθήνας καὶ ἐσπούδασε φιλολογίαν εις τὸ ἐκεῖ Πανεπιστήμιον, τυχῶν πτυχίου καθηγητοῦ τῶν Ἑλληνικῶν. Ὑπηρετεῖ ἤδη εις τὸ ἐν Τρικκάλοις Γυμνάσιον ἀρρένων καὶ κατέχει ζηλευτὴν θέσιν παρὰ τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ καὶ τῇ κοινῇ τῆς πόλεως.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΛΥΒΙΩΤΗΣ

Ἐκ τοῦ χωρίου Τσαναλῆ τῆς Ἐπαρχίας Τρικκάλων. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίου του σπουδὰς ἐσπούδασε φιλολογίαν εις τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον καὶ ἔτυχε πτυχίου Καθηγητοῦ. Ἦδη ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπηρετεῖ εὐδοκίμως εις τὸ ἐν Τρικκάλοις Γυμνάσιον τῶν ἀρρένων μετὰ μεγάλου ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως εις τὸ ὑψηλὸν καθήκον, ἀγαπώμενος παρ' ὄλης τῆς κοινῆς.

ΔΗΜΗΤΡ. ΑΓ. ΑΓΟΡΑΣΤΙΔΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ραψάνῃ τοῦ Ὀλύμπου τῆς Ἐπαρχίας Τυρνάθου τὸ ἔτος 1852. Ὑπηρετήσεν ὡς διδάσκαλος ἐν Λαρίσῃ ἐπὶ τουρκοκρατίας, μορφώσας ἑλληνικώτατα τὰ ὑπόδουλα Θεσσαλόπουλα καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Θεσσαλίας διορίσθη δημοδιδάσκαλος ἐν Ραψάνῃ. Ἀπέθανεν ἐν Ραψάνῃ εις ἡλικίαν 58 ἐτῶν τῷ 1909, τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος ὑπὸ πάντων διὰ τὰ εὐγενῆ ψυχικά χαρίσματά του.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΑΠΑΜΗΤΡΟΥ

Ἐξ Ἁγίου Λαυρεντίου τοῦ Πηλίου, γεννηθεὶς τῷ 1878. ἔτυχε ἀπολυτηρίου τοῦ Διδασκαλείου Θεσσαλίας τὸ ἔτος 1896. Ὑπηρετήσεν ὡς δημοδιδάσκαλος ἐν Δρακείᾳ καὶ Ζαγορᾷ καὶ εἶτα ἐν Βόλῳ, ὅπου διηύθυνε τὸ Ἀ. Δημ. Σχολεῖον. Συνέλεξε πλείστας λαογραφικὰς παροιμίας καὶ ἄσασια ἄτινα κατὰ καιροὺς ἐδημοσίωσεν εις διαφόρους ἐφημερίδας τοῦ Βόλου. Ἦδη παραμένει ἐν Βόλῳ συνταξιούχος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΜΗΤΡΟΥ

Ἐγεννήθη εις τὸν Ἅγιον Λαυρέντιον τοῦ Πηλίου. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίου του σπουδὰς ἐσπούδασεν εις τὸ ἐν Ἀθήναις Διδασκαλεῖον, τυχῶν ἀπολυτηρίου τῷ 1889. Εἶτα διορίσθη εις τὴν ἐν Ἀμπελακίῳ Μανιρείῳ Σχολῆν ὅπου ἐδίδασκεν ἐπὶ 2 ἔτη, τοποθετηθεὶς ἔπειτα εις τὸ ἐν τῷ χωρίῳ του Δημοτικὸν Σχολεῖον, ἔθθα ὑπηρετήσεν ἐπὶ 40 ἔτη. Ἦδη τυχάνει ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Κοιν. Συμβουλίου τοῦ χωρίου.

ΑΡΙΑΔΗΗ Ι. ΔΟΥΜΑΚΗ

Ἐγεννήθη ἐν Ραψάνῃ τοῦ Ὀλύμπου τῆς Ἐπαρχίας Τυρνάθου τὸ ἔτος 1910. ἔτυχε πτυχίου διδασκαλίας ἐκ τοῦ Διδασκαλείου Θηλέων τῆς Θεσσαλονίκης. Διετέλεσεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη διδασκάλισσα εις Παλαιόπυργον τῆς Ἐπαρχίας Λαρίσης καὶ ἐδίδαξε μετ' ἐπιτυχίας ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀφήσασα τὰς ἀρίστας τῶν ἀναμνησῶν εις ὄλους τοὺς κατοίκους. Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τὸν Νοέμβριον τοῦ ἔτους 1936.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΙΩΑΝ. ΠΕΤΡΩΤΟΣ

Ἐκ τοῦ χωρίου Δερrell τοῦ τέως Δήμου Γόννων τῆς Ἐπαρχίας Τυρνάθου. Ἠκολούθησε τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἐπάγγελμα καὶ διορίσθη μετὰ τὰς σπουδὰς του δημοδιδάσκαλος. Τὸν διακρίνει μεγάλη μεθοδικότης καὶ ἀφοσίωσις εις τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα καὶ δικαίως ἀπολαύει τῆς ἀγάπης καὶ ἐκτιμῆσεως τῶν κατόικων καὶ τῶν μαθητῶν, πρὸς οὓς ἐμπνέει φιλοπατρίδα καὶ ἔθνικα ιδεώδη.

ΑΛΕΚΟΣ ΘΕΟΔΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Έγεννήθη έν Σπυρέλι Θεσσαλίας. Τελειόφοιτος τής Νομικής κατετάχθη έν τή Χωροφυλακή, όπου προσέφερε πολυτίμους υπηρεσίας προς εξέλιξιν τής τρομοκρατούσης τήν ύπαιθρον Θεσσαλίαν και Δυτικήν Μακεδονίαν ληστείας διά τής εξουτώσεως τής συμμορίας Τζατζά, τής συλλήψεως και φόνου δεκάδος όλης ληστών. Διετέλεσεν ύπασπιστής του Άρχηγείου Χωρ)κής. Άπεστρατεύθη άντίσυν) τάρχης.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΤΑΣΙΟΠΟΥΛΟΣ

Έκ Κριταιίου τής Έπαρχίας Τρικκάλων. Ήκολούθησε τό στρατιωτικόν σάδιον και άνήλθε μέχρι του βαθμού του άντισυνταγματάρχου. Κατά τήν γενικήν έπίθεσιν τής 14 Μαρτίου 1921 κατά τών όχυρωμάτων του Άθγκιν διεπρέψε διά τον ύπέροχον ήρωισμόν του, τήν έθελουσίαν τόλμην και όρμητικότητα και έξετόπισε διά τής λόγξης τον έχθρόν, καθώς ή Ήμερ. Διαταγή του Σώματος άνέφερε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΘΑΝΑΣΕΛΟΣ

Έκ Τυρνάθου τής Έπαρχίας Λαρίσης. Κατά τούς Βαλκανικούς πολέμους τών έτών 1912-13 έλαθε μέρος με τον βαθμόν του άνθυπολοχαγού και είτα συμμετέοχεν όλων τών άλλων πολέμων και έπιχειρήσεων τής Μικράς Άσίας και Μακεδονίας, άνελθών μέχρι του βαθμού του ταγματάρχου, με τον όποιον και άπεστρατεύθη τό έτος 1922. Διεκρίθη διά τό θάρρος του και τήν μεγάλην του άποφασιστικότητα.

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΒΑΒΑΤΣΙΚΟΣ

Έγεννήθη τώ 1870 έν Παλαιοαριά τής Δωρίδος. Έγκατεστάθη είς Τύρναθον, ένθα ένομφεύθη. Έλαθε μέρος είς τούς Βαλκανικούς πολέμους με τον βαθμόν του ύπολοχαγού. Έπίσης είς τήν Μ. Άσίαν μέχρι τής καταστροφής. Δίς έτραυματίσθη είς τούς Βαλκανικούς πολέμους. Έτιμήθη με παράσημα και με τον Σταυρόν του Σωτήρος. Παρητήθη του στρατεύματος τώ 1922 και παρέμεινεν έν Τυρνάθω.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΙΧ. ΤΣΟΛΑΚΗΣ

Έγεννήθη έν Τυρνάθω τώ 1901. Τά πρώτα μαθήματα έδιδάχθη έν Τυρνάθω (Δημοτ. και Έλληνικόν σχολείον και έν Λαρίση (Γυμνάσιον). Ένεγράφη είς τήν Ιατρικήν σχολήν και έπεστρατεύθη ως κληρωτός τώ 1921. Μετά τήν Μικρασιατικήν καταστροφήν έφοίτησεν είς τήν στρατιωτικήν Ιατρικήν σχολήν, έξελθών τώ 1923 άνθυπάτρος. Άπεστάλη είς Διδυμότειχον τό έτος 1923, όπου άσθενήσας άπέβίωσεν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΥΚΙΟΣ

Έγεννήθη είς τό χωρίον Άγ. Λαυρέντιος του Βόλου. Κατετάγη είς τον στρατόν και κατά τήν έστρατεϊαν τής Μ. Άσίας έλαθε μέρος με τον βαθμόν του άνθυπολοχαγού. Μετέσχεν όλων τών μαζών, άγωνισθείς ήρωικάτα. Κατά τήν μεγάλην μάχην του Τουλού Μπουναρ του 1922 άγωνιζόμενος επί κεφαλής τών άνδρών του έφονεύθη, δίδων τό παράδειγμα τής μεγάλης αυτοθυσίας προς τήν Πατρίδα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Π. ΒΛΑΧΟΚΩΣΤΑΣ

Έκ Γαρδικίου τής Έπαρχίας Τρικκάλων. Μετά τας έγκυκλίους του σπουδás έσπούδασε τήν Ιατρικήν έπιστήμην είς τό έν Άθήναις Έθνικόν και Καποδιστριακόν Πανεπιστήμιον και έτυχε πτυχίου Ιατρού. Έλαθε μέρος είς τούς πολέμους ως έφεδρος άνθυπάτρος και ήδη έξασκει τό έπάγγελμα του Ιατρού έν Τρικκάλαις μετά μεγάλης έπιτυχίας, άγαπώμενος και εκτιμώμενος παρά τή κοινωσί Τρικκάλων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

Έξ Άγίου Λαυρεντίου του Πηλίου. Μετά τας έγκυκλίους του σπουδás έπεδόθη είς τήν εκκλησιαστικήν Βυζαντινήν μουσικήν. Κατά τούς άγώνας 1912-1913 όπηρετόν είς τον στρατόν προήχθη είς αξίωμα των και ήχηματίσθη μετά του 4ου Σώματος Στρατού μεταφερθείς είς Γκέρλιτς τής Γερμανίας. Μετά τήν έπάνοδόν του τώ 1916 παρέμεινεν είς τον στρατόν είς τό σώμα Έλέγχου με τον βαθμόν λοχαγού.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΜΠΑΚΟΓΕΩΡΓΟΣ

Έγεννήθη έν Γαρδικίω Λαμίας τώ 1859. Κατετάγη είς τον στρατόν 17 έτών. Ως ύπαξιωματικός έστάλη προς έξόντωσιν τών ληστρικών συμμοριών Θεσσαλίας. Έλαθε μέρος είς τήν επανάστασιν Ματαράγκας 1878. Κούτρας 1886 και είς όλους τούς πολέμους, πληγωθείς δίς. Έπαρρασημοφορήθη παρά του Διαδόχου Κων)τίνου και προήχθη κατ' έκλογήν λοχαγός. Άπέθανε έν Γαρδικίω τώ 1929 ήλικ. 70 έτών.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Έγεννήθη είς τό Μουζάκι τής Καρδίτσας τώ 1882. Τώ 1903 κατετάγη είς τον στρατόν ως κληρωτός και προήχθη μέχρι του βαθμού του έπιλοχίου τών ευζώνων. Μετά τήν άποστρατεύσιν του διετέλεσε μέλος του Κοινοτικού Συμβουλίου Μουζακίου και πρόεδρος πολλών Σωματείων και Συλλόγων, έπιτίθεται και είς τήν δημοσιογραφίαν τών τοπικών έφημερίδων με τό ψευδώνυμον «Κάισαρ».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Έξ Ἁγίου Λαυρεντίου τοῦ Πηλίου. Ἐξήσκει τὸ ἐμπόριον τῶν ἐλαίων ἐξ Ἀγρίας. Ἐνθα εἶχε τὰς μεγάλας του ἀποθήκας. Ἐνδιεφέρθη διὰ τὴν πρόδον τοῦ χωρίου του καὶ ἐπέδθη εἰς τὴν τοπικὴν πολιτικὴν, ἐκλεγείσ προέδρος τῆς Κοινότητος. Ὡς πρόεδρος ὠφέλησε κατὰ πολὺ τὴν Κοινότητα καὶ ἐπὶ τῆς προεδρίας του ἐγένον διάφορα κοινωφελῆ ἔργα. Ἀπέθανε πρό πολλῶν ἐτῶν ἐν Ἀγρίᾳ τοῦ Βόλου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΟΥΣΙΟΣ

Ἐξ Ἁγίου Λαυρεντίου τοῦ Πηλίου. Ἄσχολεῖται εἰς κτηματικὰς ἐργασίας καὶ ὑπολήχει μὲν μεγάλη ἐκτιμῆσις καὶ ὑπολήφως διὰ τὸν εὐθὺν χαρακτήρα του. Λόγω τοῦ μεγάλου του ἐνδιαφέροντος διὰ τὸ χωρίον του ἐξελέγη ὑπὸ τῶν συγχωριανῶν του πρόεδρος τῆς Κοινότητος καὶ εἰργάσθη ἐπὶ σειράν ἐτῶν διὰ τὴν πρόδον τῆς Κοινότητος. Ἐπὶ τῆς προεδρίας του ἐγένοντο πλείστα κοινωφελῆ ἔργα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ

Ἐκ Χωταίνης τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσας. Διετέλεσε πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1911-1915, ἐξυπηρετήσας τὴν Κοινότητα διὰ τῆς καλῆς διοικήσεώς του. Ἐπὶ τῆς προεδρίας του ἐξετελέσθησαν διάφορα ἔργα κοινῆς ὠφελείας. Ἐλαθε μέρος εἰς τοὺς ἀπελευθερωτικούς ἀγῶνας, ἐπιδείξας ἀρίστην διαγωγὴν. Ἐν τῇ περιφερείᾳ του τυγχάνει μεγάλης ὑπολήφως μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΝΟΥΤΑΣ

Ἐρχημάτισε πρόεδρος τῆς Κοινότητος Σοφάδων, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ κατάγεται, κατὰ τὸ ἔτος 1929-1930, παρασχῶν τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν πατρίδα του Σοφάδες μὲ ἐνδιαφέρον, πατριωτικὸν ζῆλον καὶ ἀγάπην μεγάλην πρὸς τὰ συμφύροντα καὶ τὴν πρόδον τῆς Κοινότητός του, δι' ὃ δικαίως καὶ οἱ συμπολίται του τὸν συγκαταλέγουσιν μεταξὺ τῶν πρώτων μελῶν τῆς Κοινότητός των.

ΧΡΙΣΤΟΣ Δ. ΠΕΛΕΚΟΥΔΗΣ

Ἐκ τοῦ χωρίου Γαρδικίου τοῦ τῶος Δήμου Ἀθαμάνων τῆς Ἐπαρχίας Τρικκάλων. Οὗτος λόγῳ τῶν προσόντων ἀτίνα κέκτηται καὶ τοῦ μεγάλου ἐνδιαφέροντος ὅπερ ἐπέδειξε διὰ τὴν πρόδον τῆς Κοινότητος ἐξελέγη πρόεδρος αὐτῆς ὑπὸ τῶν συνδημοτῶν του. Ὡς πρόεδρος εἰργάσθη μετὰ ζήλου καὶ κατάρθωσε νὰ γίνον διάφορα κοινωφελῆ ἔργα, τὰ ὁποία ἐξυπηρετήσαν πολὺ τὴν Κοινότητά του.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Καρδίτῃ τῆς Θεσσαλίας. Γόνος τῆς μεγάλῃς θεσσαλικῆς οἰκογενείας τῶν Ἀλεξανδρήδων, ἡ ὁποία προσέφερε πλείστας ὑπηρεσίας κατὰ τὰς διαφόρους ἐπαναστατικὰς ἐκδηλώσεις τῆς Θεσσαλίας. Μετὰ τὰς ἐγκυκλοπαιδικὰς σπουδὰς του ἐπέδθη εἰς τὴν πολιτικὴν, διαδεχθεὶς ἐν αὐτῇ τὸν ἀποδιώσαντα πατέρα του Δημήτριον Ἀλεξανδρῆν, τῶος Δήμαρχον Ἀργιέας τῆς Καρδίτσας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΜΗΛΙΑΣ

Ἐγεννήθη εἰς Σκαμινίαν Ἐλασσῶνας τῷ 1871. Μετώκησεν εἰς Τύρναβον τῷ 1890. Κατὰ τὸ 1890-1925 διετέλεσε βοηθὸς τοῦ φαρμακοποιοῦ Κωνσταντινίδου. Ἀπὸ τὸ 1925 παρέλαθε γραμματεὺς τοῦ τῶος Δήμου καὶ νῦν Κοινότητος Τυρνάβου, προσφάρας καὶ προσφέρων μέχρι σήμερον πλείστας ὑπηρεσίας τῶος εἰς τὴν κοινωμίαν Τυρνάβου ὅσον καὶ εἰς τὴν Κοινότητα, καθότι εἶναι μόνιμος γραμματεὺς ταύτης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Ἐξ Ἁγίου Λαυρεντίου τοῦ Πηλίου. Ἐκέκτητο ἀρίστην ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν. Ἐλαθε μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878 καὶ εἶτα διετέλεσεν ἐπὶ σειράν ἐτῶν Γραμματεὺς τοῦ τῶος Δήμου Νηλείας καὶ εἶτα τῆς Κοινότητος Ἁγίου Λαυρεντίου. Εἰργάσθη διὰ τὴν πρόδον τοῦ χωρίου του καὶ ἀφῆσεν ἀπὸ τὰ ἴχνη τῶν φιλοπατρίδων ἐνεργειῶν του. Ἀπέθανεν εἰς μεγάλην ἡλικίαν πρό τριετίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΖΕΤΗΣ

Ἐκ τοῦ χωρίου Βουλγαρινῆ τῆς Ἐπαρχίας Ἀγρίας. Εἶναι ἐκ τῶν καλυτέρων τοῦ χωρίου του καὶ λόγῳ τῶν πολλῶν του προσόντων ἀτίνα κατέχει οἱ συγχωριανοὶ του ἐξελέξαν ταύτον πρόεδρον τῆς Κοινότητός των. Οὗτος ἐνδιεφέρθη διὰ τὰ κοινὰ τοῦ χωρίου του καὶ εἰργάσθη διὰ τὴν πρόδον αὐτοῦ. Ἐπὶ τῆς προεδρίας του ἐγένοντο διάφορα κοινωφελῆ ἔργα, ἐξυπηρετικὰ τῆς κοινωμίας τοῦ χωρίου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΜΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐκ τοῦ χωρίου Γαρδικίου τοῦ τ. Δήμου Ἀθαμάνων τῆς Ἐπαρχίας Τρικκάλων. Ἀνέμιχθη εἰς τὴν τοπικὴν πολιτικὴν λόγῳ τοῦ μεγάλου του ἐνδιαφέροντος πρὸς τὸ χωρίον καὶ διετέλεσε πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γαρδικίου καὶ ἐξυπηρετήσας τὴν Κοινότητά του κατὰ πολὺ. Ἢδῃ τυγχάνει ἐκ τῶν Συμβούλων τῆς Κοινότητος καὶ διὰ τῆς συμβολῆς του ἐξυπηρετεῖ ποικιλοτρόπως τὴν Κοινότητά του.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ

Έκ τού τέως Δήμου Φύλλου τής Έπαρχίας Καρδίτσας. Λόγω τών εξαιρετικών του άρετών και προσόντων οί συνδημότες του τόν έτίμησαν με τό άξίωμα τού Δημάρχου τού τέως Δήμου Φύλλου τής Έπαρχίας Καρδίτσας. Ένδιεφέρθη μεγαλάς διά τά συμφέροντα τού Δήμου του και τά συμφέροντα τών συνδημοτών του δι' ό και απέλαμθανε μεγάλης έκτιμήσεως. Έπί δημαρχίας του έγινόντο πολλά έργα.

ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΑΚΗΣ

Όπως φέρεται εις τούς καταλόγους τής Βουλής ως βουλευτής τής Έπαρχίας Λαρίσης κατά τήν μετεπαναστατικήν περίοδον τού έτους 1909, ήτοι κατά τήν βουλευτικήν περίοδον Α' αναθεωρητικήν τού έτους 1910. Δυστυχώς δεν κατέστη δυνατόν νά περιουλλεγοϋν περισσότερα στοιχεία διά τόν εις τήν Έπαρχίαν Λαρίσης πολιτευθέντα και ούτω χάριν τής ιστορίας παρατίθεται μόνον ή εικών αυτού.

ΜΙΛΙΤΙΑΔΗΣ ΒΕΟΣ

Καταγόμενος έκ τής κωμοπόλεως Σοφάδων, άνεμίχθη εις τήν τοπικήν πολιτικήν τής κωμοπόλεως και έξελέγη πρόεδρος αυτής κατά τό έτος 1927. Ήκολούθησε τό έκπολιτιστικών και έξυγιαντικών πρόγραμμα τών προκατόχων του και κατώρρωσε νά έκτελέση διάφορα κοινωφελή έργα εις τήν κοινότητα. Έξυπνρήτησε δε τά συμφέροντα τής κοινότητος και τών συμπολιτών του μετά προθυμίας και άφιλοκερδείας.

ΒΗΣΑΡΙΩΝ ΜΠΟΥΜΠΑΡΑΣ

Έκ τής κωμοπόλεως Σοφάδες τής έπαρχίας Καρδίτσας. Μετά τήν κατάργησιν τών Δήμων διετέλεσε και ούτος με τήν σειράν του πρόεδρος τής Κοινότητος Σοφάδων, εργασθείς μετά ζήλου και άνιδιελώς διά τήν πρόοδον τής Κοινότητός του κατά τά έτη 1919 - 1923. Έπί τής προεδρίας του οί συγχωριανοί του εύρον τόν ύποσηρητικήν πάσης δικαίας αξιώσεώς των, δι' ό και ήγαπάτο παρά πάντων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Έκ Δερελί τού τέως Δήμου Γόννων τής Έπαρχίας Τυρνάθου. Λόγω τών προσόντων του και τών προς τήν ίδιαιτέραν του πατριδα ύπηρεσιών οί συμπολίται του έξελέξαν τούτον πρόεδρον τής Κοινότητος Γόννων. Έπί τής προεδρίας του έγινόντο διάφορα κοινωφελή έργα, και γενικώς έξυπνρήτησε διά τής χρηστής του διοικήσεως τά συμφέροντα τής κοινότητός του και τών συνδρομητών του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΕΓΚΑΣ

Έκ τών πρώτων τού χωρίου του, λόγω τού σταθερού και ειλικρινούς του χαρακτήρος έτιμήθη παρά τών συνδημοτών του και έξελέγη Δήμαρχος επί δύο τετραετίας, ήτοι από τού έτους 1891 - 1895 και 1889 - 1907 τού τέως Δήμου Χαλκίδος παρ' Άσπροποτάμου. Εργάσθη με μέγαν ζήλον διά τά συμφέροντα τού τέως Δήμου Χαλκίδος και επί τών ήμερών του έγινόντο πλείστα κοινωφελή έργα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΡΑΔΗΜΟΣ

Έκ Σοφάδων τής Καρδίτσας, άνήρ με μεγάλην θέλησιν και άγνά πατριωτικά αισθήματα, έξετιμήθη παρά τών συμπολιτών του και έτιμήθη με τό άξίωμα τού προέδρου τής Κοινότητος Σοφάδων, εργαζόμενος μέχρι σήμερα μετά δραστηριότητος και μεγάλης προθυμίας διά τήν επίλυσιν όλων τών ζητημάτων τής Κοινότητός του, δι' ό κατέκτησε τήν άγάπην και τήν έμπιστοσύνην τών συνδημοτών του.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΖΟΥΡΝΑΤΖΗΣ

Έκ τών φιλοπροόδων νέων τής κωμοπόλεως Σοφάδων, με έγκυκλοπαιδικήν μόρφωσιν, άνεμίχθη εις τήν πολιτικήν κίνησιν τής Κοινότητος και έξελέγη πρόεδρος κατά τό έτος 1931 - 1933, εργασθείς έντατικώτατα και με μέγαν ζήλον διά τήν πρόοδον και έξυπνρήσιν τών κοινών τής Κοινότητος και τών συμπολιτών του. Έπί τής προεδρίας του έγινέτο μεγάλη ώθησις προς πάσαν κοινωφελή δράσιν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΜΕΚΡΑΣ

Έκ τού χωρίου Τσογγουρου τής Έπαρχίας Καλαμπάκας τού Νομού Τρικκάλων. Έκ τών καλύτερων κατοίκων τού χωρίου του. Ένδιαφέρεται διά τήν πρόοδον τής κοινότητος Γαύρου, τής οποίας τυγχάνει κοινοτικός Σύμβουλος και πρωτοστατεί εις πάν έργον κοινωφελές. Χαίρει μεγάλης εκτιμήσεως, ύπολήψεως και άγάπης παρά τών συγχωριανών του διά τόν ειλικρινή και καλόν χαρακτήρα του.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΛΑΪΟΣ

Έκ τής κοινότητος Γαύρου (Γαυρόβου) τής Έπαρχίας Καλαμπάκας τού Νομού Τρικκάλων. Έπί πολλά έτη τυγχάνει πρόεδρος τής κοινότητος Γαύρου και χάρις εις τας ένεργείας του κατεσκευάθησαν πολλά κοινοτικά έργα και τελευταίως έγινέτο, κατόπιν τών προσωπικών του ένεργειών, ώραίον διτάξιον σχολειου, επί τη βάσει σχεδιαγράμματος τού Υπουργείου Θρησκευμάτων και Έθν. Παιδείας.

ΧΑΡΙΛΑΟΣ Ν. ΚΑΡΑΨΟΣ

Ἐκ Χαλκίδος, γεννηθεὶς τὸ ἔτος 1880. Ἐγκατεστάθη ἀπὸ μικρὸς εἰς Ἀθήνας καὶ ἠκολούθησε τὸ ἀνάδιον τοῦ τυπογράφου, εἰδικευθεὶς εἰς τὴν τέχνην τοῦ πιεστοῦ. Ἀπὸ ἐτῶν τυγχάνει προϊστάμενος τῶν Τμημάτων τῶν Πιστηρίων τῆς Ἐταιρείας «Πυρρός» Α. Ε. Μετ' ἐξαιρετικῆς προσοχῆς παρηκολούθησε τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ παρόντος Λευκώματος καὶ συνέτεινεν εἰς τὴν καλλιτέραν ἐμφάνισιν αὐτοῦ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ν. ΙΑΤΡΟΥ

Ἐκ Κορίνθου, γεννηθεὶς τὸ ἔτος 1890. Ἔλαθε μέρος εἰς τοὺς ἀπελευθερωτικὰς ἀγῶνας τῶν ἐτῶν 1912-1920, ὡς λογίας, ἐπιδείξας ἀρίστην διαγωγήν. ἠκολούθησε μετὰ ζήλου τὴν τέχνην τῆς τυπογραφίας καὶ ἀπὸ 12ετίας περίπου προϊστάται τοῦ Τμήματος τῆς Στοιχειοθεσίας τῆς Ἐκδοτικῆς Ἐταιρείας «Πυρρός» Α. Ε. Ἐπέδειξεν ἐνδιαφέρον καὶ ζῆλον διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν τοῦ παρόντος ἔργου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Θ. ΕΥΡΕΝΙΔΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ἀτταλεῖα τῆς Μ. Ἀσίας τὸ ἔτος 1902. Ἀπὸ ἐτῶν ἐγκατεστάθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν χαρακτικὴν καὶ τὴν τσιγκογραφίαν. Ἦδη προϊστάται τοῦ τσιγκογραφικοῦ τμήματος τῆς Ἐκδοτικῆς Ἐταιρείας «Πυρρός» Α. Ε. Ἦ ἐπιτυχῆς ἐκτέλεσις τῶν καλλιτεχνικῶν τσιγκογραφημάτων τοῦ παρόντος ὀφείλεται εἰς τὴν μεγάλην προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον οὗτος ἐπέδειξεν.

ΧΡΙΣΤΟΣ Γ. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗΣ

Ἐξ Ἀθηνῶν, γεννηθεὶς τῷ 1899. Ἐπεδόθη εἰς τὴν βιβλιοδετικὴν τέχνην καὶ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν προσελήφθη παρὰ τῆς Ἐκδοτικῆς Ἐταιρείας «Πυρρός» Α. Ε., εἰς τὴν ὁποῖαν προϊστάται τοῦ βιβλιοδετικοῦ τμήματος. Ἦ καλλιτεχνικὴ βιβλιοδέτης, ἀπλῆ καὶ χρυσόδετος, τοῦ παρόντος ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν μεγάλην του προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ ἐπέδειξε διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΛΥΒΑΣ

Ἐκ Σοφάδων τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσας. Διετέλεσε πρόεδρος τῆς Κοινότητος Σοφάδων κατὰ τὸ ἔτος 1912. Τυχάνει ἐκ τῶν πρώτων τῆς κωμολέως ταύτης καὶ ἐκτιμᾶται διὰ τὰς πολλὰς ἀρετάς του. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς διοικήσεως τῶν κοινῶν τῆς Κοινότητος Σοφάδων ἐξυπηρέτησε ταύτην πολλαπλῶς καὶ μὲν μεγάλην ἀφοσίωσιν. Ἦ κοινότης Σοφάδων ὀφείλει πολλὰ εἰς τὴν κοινωφελῆ δράσιν αὐτοῦ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΘΑΝ. ΚΑΡΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐγεννήθη τῷ 1842 ἐν Γαρδικίῳ. Διετέλεσεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Ἐκκλησιαστικὸς Ἐπίτροπος ἐκτέλεσας ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἀρκετὰ κοινωφελῆ ἔργα. Τύπος ἀγαθοῦ οἰκογενειάρχου, ἠτύχησε νὰ ἴδῃ ὅλα τὰ τέκνα του καλῶς ἀποκατασταθῆντα, πληρώσας καὶ τὸν πρὸς τὴν Πατρίδα φόρον του διὰ τοῦ τέκνου του ἀνθυπιάτρου, πέσοντος ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Σαρανταπόρου τῆ 9ῃ Ὀκτωβρίου 1912. Ἀπεβίωσε τῷ 1922.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΠΟΣΤ. ΟΥΑΛΛΑΣ

Ἐγεννήθη ἐν Γαρδικίῳ. Τῷ 1909 μετηνάστευσεν εἰς Ἀμερικὴν ἔνθα ἐσοῦσάσεν ἀρχιτέκτων καὶ οἰκονομολόγος, ἐνδιεφέρθη δι' ὅλα τὰ φλέγοντα ἑλληνικὰ ζητήματα. Οἱ Ἕλληνες τιμῶντες τὴν δρᾶσιν τοῦ φιλοπατρίδος ἀνδρὸς ἐξέλεξαν αὐτὸν Μέγαν Κυβερνήτην τῆς 9ης περιφέρειας τῆς Γκόπια. Ἠγωνίσθη διὰ τὸ Κυπριακὸν ζήτημα καὶ ἐτιμήθη διὰ πλείστον παρασῆμων. Ἦδη διαμένει εἰς Τρίκκαλα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΚΑΡΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Γαρδικίῳ (τοῦ τῶος Δήμου Ἀθαμάνων) κατὰ τὸ ἔτος 1898. Διετέλεσε γραμματεὺς καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐυεργετικοῦ Συλλόγου Γαρδικίου Ἀθαμάνων ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Διετέλεσε γραμματεὺς τοῦ «Συλλόγου Ραπτῶν Τρικκάλων», Ἰδρυσεν ἐν Τρικκάλῳ μετ' ἄλλων συναδέλφων του τὴν «Ἐνωσὶν Ἐμποροραπτῶν καὶ Ραπτοκαταστηματαρχῶν Τρικκάλων», ἧς ἦδη τυγχάνει γραμματεὺς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝ. ΜΠΑΚΑΡΟΣ

Ἐκ τῆς Κοινότητος Ἁγίου Γεωργίου τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσας. Κληρωτὸς τῆς κλάσεως τοῦ 1922. Ἔλαθε μέρος εἰς τὴν μεγάλην ἐκστρατεῖαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἐπολέμησεν εἰς πλείστας μάχας ὡς πυροβολητῆς τῆς III ἀνεξαρτήτου πυροβολαρχίας. Κατὰ τὴν ὀπισθοχώρησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐξηφανίσθη, φονευθεὶς ἢ αἰχμαλωτισθεὶς κατὰ τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις.

ΧΡΙΣΤΟΣ Ν. ΖΟΥΚΗΣ

Ἐκ Κρανιδῆς τῆς Ἐπαρχίας Καλαμπάκας. Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἐταιρείας τῶν Θεσσαλῶν προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του ἀφιλοκερδῶς καὶ συντείνει μεγάλως διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῆς κινήσεως τῆς Ἐταιρείας. Μὲ προθυμίαν καὶ ὑπομονὴν φροντίζει νὰ ἐγγράφῃ πλείστους Θεσσαλοὺς ὡς μέλη τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἐταιρείας τῶν Θεσσαλῶν.